

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมลด ทองธรรมชาติ. การเมืองระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๖.

เขียน ชีระวิทย์. จีนกับสังคมโลก. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สมาคม
สังคมศาสตร์, ๒๕๑๘.

ดิเรก ชัยนาม. ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัย สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย, ๒๕๑๑.

บทความ

"ขบวนการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด พอดีแก่ไข่อ่อนก็เป็นมะนิลา." อาทิตย์ ๒ (กรกฎาคม
๒๕๒๑) : ๒๒ - ๒๓.

คณิต ศรีเจริญ. "ประเทศไทยกับกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด." สราธรรมย์
๒๘ (กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑) : ๒๒๘.

ประทุมพร วัชรเสถียร. "ความยุ่งวุ่นวายในอัฟริกาภาคใต้." จุดสารชุดเบื้องหลัง
เหตุการณ์ปัจจุบัน ๒๑ (ตุลาคม ๒๕๑๘) : ๒๒ - ๓๓.

_____ . "ประเทศจีนคอมมิวนิสต์กับองค์การสหประชาชาติ." จุดสารชุด
เบื้องหลังเหตุการณ์ปัจจุบัน ๓๐ (สิงหาคม ๒๕๑๘) : ๔๓.

พวง ชุติกุล. "ประเทศไทยจะเป็นกลางได้หรือไม่." รัฐาภิรักษ์ (๑๑ ตุลาคม
๒๕๒๑) : ๒๓.

"โลกที่สาม : พลังที่ถูกทำลาย." มติชน (๓๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑) : ๘.

สมศักดิ์ โทสกุล. "โลกที่สาม." จุฬารชนาคารกรุงเทพ (กรกฎาคม - กันยายน ๒๕๑๙) : ๓๒.

อรณี นวตสุวรรณ. "ปัญหาตะวันออกกลาง." จุฬารชุกเมืองหลังเหตุการณ์
ปัจจุบัน ๒๖ (ธันวาคม ๒๕๑๓) : ๓๙ - ๖๒.

เอกสารอื่น ๆ

การต่างประเทศ, กระทรวง, กรมสารนิเทศ. "สรุปข่าวที่น่าสนใจจากแหล่งข่าว
ต่างประเทศ (ยู.พี.ไอ) : การประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด."
กรุงเทพมหานคร : กรมสารนิเทศ กระทรวงการต่างประเทศ,
๒๕๒๑. (คัสซ่าเนา)

บทวิเคราะห์ข่าวต่างประเทศ. "ความล้มเหลวของการประชุมกลุ่มโลกที่สาม."
สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ประจำภาคเช้า วันพุธที่ ๒
สิงหาคม ๒๕๒๑. (คัสซ่าเนา)

สาเกต ไพเราะ. "การประชุมประเทศกลุ่มโลกที่สามหรือประเทศกลุ่มไม่ฝักใฝ่
ฝ่ายใด." โครงการพิมพ์เอกสารประกอบการบรรยาย งานส่งเสริม
ตำรา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (คัสซ่าเนา)

ภาษาอังกฤษ

Books

Burton, J.W. Nonalignment. London: Andre Deutsch Limited,
1966.

Bhushan, Sashi. Twenty Years of Bandung and Problems of Peace
and Security in Asia. New Delhi: Allied Publishers
Private Limited, 1975.

- 42
- Bhushan, Sashi. Nonalignment Legacy of Nehru. New Delhi: Progressive People Sector Publication (PVI) Ltd, 1976.
- Brecher Michael. "Neutralism: An Analysis." In Readings in International Relations, Vol. 1 : p. 164. Edited by Francis J. Adams. Department of Social Sciences United States Military Academy, 1964.
- Crabb, Cecil V. Jr. The Elephant and the Grass. New York: Frederick A. Praeger, 1965.
- Fifield, Russell Lt. The Diplomacy of Southeast Asia. New York: Harper & Brothers, 1958.
- Fenwick, Charles G. International Law. New York: Appleton Century Crofts, 1948.
- Jansen, G.H. Afro-Asia and Non-Alignment. London: Faber and Faber, 1966.
- Kaplan, Morton A. System and Process in International Politics. New York: John Wiley & Sons Inc., 1967.
- Martin, Lawrence W. Neutralism and Nonalignment. Washington: Johns Hopkins University, 1963.
- Maxwell, Neville. India's China War. Great Britain: Hazell Watson & Viney Ltd Aylesbury Bucks, 1972.
- Nayar, Parameswaran N. "The Growth of Non-alignment in World Affairs." In World Perspectives on International Politics, p. 204. Edited by Walter C. Clemens Jr. Boston: Little Brown and Company, 1965.

Nicholas, H.G. The United Nations: As a Political Institution.

London: Oxford University Press, 1967.

Oppenheim, L. International Law Vol. 2: Disputes, War and

Neutrality. London: Longmans Green and Co., 1952.

Power, Paul F. Neutrality and Disengagement. New York: Charles

Scribner's Sons, 1964.

United Nations. General Assembly. Resolutions Adopted by the

General Assembly During its Fifteenth Session: 20

September - 20 December 1960. New York: United

Nations, 1961.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly

During its Sixteenth Session: 19 September - 23 February

1962. New York: United Nations, 1962.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly

During its Seventeenth Session: 18 September - 20

December 1962. New York: United Nations, 1963.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly

During its Twentieth Session: 21 September - 22 December

1965. New York: United Nations, 1966.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly

During its Twenty-first Session: 21 September - 22

December 1967. New York: United Nations, 1968.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly

During its Twenty-fifth Session: 15 September - 17

December 1970. New York: United Nations, 1971.

United Nations. General Assembly. Resolutions Adopted by the
General Assembly During its Twenty-fifth Session: 15
September - 17 December 1970. New York: United Nations,
1971.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly
During its Twenty-six Session: 21 September - 22 December
1971. New York: United Nations, 1972.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly
During its Twenty-seventh Session: 19 September - 19
December 1972. New York: United Nations, 1973.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly
During its Twenty-eight Session: 18 September - 18
December 1973. New York: United Nations, 1974.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly
During its Twenty-ninth Session: 17 September - 18
December 1974. New York: United Nations, 1975.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly
During its Thirtieth Session: 16 September - 17 December
1975. New York: United Nations, 1976.

_____. _____ . Resolutions and Decisions Adopted by the
General Assembly During its Thirty-first Session: 21
September - 22 December 1976. New York: United Nations,
1977.

United Nations. General Assembly. Resolutions and Decisions
Adopted by the General Assembly During its Thirty-second
Session: 20 September - 21 December 1977. New York:
United Nations, 1978.

_____. _____ . Resolutions Adopted by the General Assembly
During its Ninth Special Session: 24 April - 3 May 1978.
New York: United Nations, 1978.

_____. _____ . Plenary Meetings: Official Records of the
General Assembly: Thirty-first Session. Vol. 3. :
Verbatim Records of the 79th to 109 the Meetings 26
November - 22 December 1976 and 13 and 19 September 1977.
New York: United Nations, 1978.

_____. _____ . Plenary Meetings: Official Records of the
General Assembly: Twenty-six Session Vol. 2: Verbatim
Record of Meetings 21 September - 22 December 1971.
New York: United Nations, 1974.

_____. _____ . Plenary Meetings: Official Records of the
General Assembly: Twenty-seventh Session Vol. 2:
Verbatim Records of Meetings 29 November 1972. New York:
United Nations, 1976.

"Spanish Sahara," The World Almanac & Book of Facts, 1978,
p. 559.

"Questions Relating to the United Nations Charter: Organs of
the United Nations," Yearbook of the United Nations,
1963, p. 87.

Articles

Anabtawi, Samir N. "Neutralist and Neutralism." The Journal of Politics 27 (February 1965): 352 - 353.

Babas, Khalid J. "The Third Force and the United Nations." The Annals of the American Academy of Political and Social Science (November 1965): 86 - 91.

Dinh, Tran Van. "Non-Aligned but Committed to the hilt." Pacific Community and Asian Quarterly Review 7 (October 1975) : 119 - 131.

Encyclopedia Britannica 16 (1959) : 260.

Jevtić, Bora. "The International Role of Nonalignment." Review of International Affairs 27 (5 December 1976) : 5 - 8.

_____. "The International Role of Nonalignment." Review of International Affairs 27 (20 December 1976): 21 - 24.

_____. "The International Role of Nonalignment." Review of International Affairs 28 (5 January 1977): 30 - 32.

Komatina, Miljan. "The Independence Revolution." Review of International Affairs 28 (5 January 1977) : 14.

Mates, Leo. "The Nonaligned Countries between Colombo and Havana." Pacific Community An Asian Quarterly Review 9 (April 1978): 291 - 300.

_____. "Nonaligned Countries and the United Nations." Review of International Affairs 27 (20 October 1967): 14 - 21.

Mates, Leo. "Nonalignment and the Great Powers." Foreign Affairs
An American Quarterly Review 48 (April 1970): 526 - 532.

Minić, Milaš. "Nonalignment has become a World Wide Policy."
Socialist Thought and Practice (1976): 20 - 38.

Nogee, Joseph L. "The Neutralist World and Disarmament Negotiations."
The Annals of the American Academy of Political and Social
Science (November 1965): 71.

Pethović, Ranko Dr. "Evolution of the Doctrine and Movement of
 Nonalignment." Review of International Affairs 27 (5
 October 1976): 11 - 12.

_____. "Nonalignment and the Third World." Review of International
Affairs 27 (5 November 1976) : 23 - 24.

Radjaratnam, S. "Common Problems and Goals." Review of International
Affairs 29 (5 September 1978): 6 - 7.

Tadić, Bojana. "Non-Alignment's Role in Today's World." Review
of International Affairs 29 (5 - 20 August 1978): 55-56.

_____. "Non-Alignment and Neutrality in the Contemporary
 World." Review of International Affairs 27 (5 June 1977):
 10 - 13.

Times International Monday. "Non-Aligned Nations Rap US., Russian:
 Interference." (31 July 1978): 4.

Weiner, Myron. "Neutralism and Nonalignment." International
Encyclopedia of Social Science 11 (1968): 166.

22

Other Materials

Briefing by Foreign Minister Adam Malik on the Colombo Summit Meeting of N.A.C. to Ambassadors of ASEAN Countries Jakarta, August 30, 1976. (Mimeographed.)

Speech by Prime Minister of Malaysia Datuk Hussein Onn, at the 5th Non-Aligned Summit Conference of Heads of States or Government, Colombo, Srilanka, August 16 - 19. (Mimeographed.)

Statement by the Prime Minister, Mr. Lee Kuan Yew, Presented to the Fifth Non-Aligned Summit in Colombo on His Behalf by the Minister for Foreign Affairs, Mr. S. Rajaratnam, on 18 August 1976. (Mimeographed.)

United Nations General Assembly Official Records: 10th Special Session: Supplement No. 3. "Special Report of the Ad Hoc Committee in the World Disarmament Conference." Vol. 1 New York: United Nations, 1978. (Mimeographed)

_____ . General Assembly: 29th Session: Document No. A/9742/Add 4. "Request for the Inclusion of an Additional Item in the Agenda of the Twenty-Ninth Session: Question of Palestine." New York: United Nations, 1974. (Mimeographed).

_____ . "General Assembly Provisional Verbatim Record of the Eighty-Three Meeting: Thirty-Second Session." New York: United Nations, 1977. (Mimeographed).

United Nations. "General Assembly Provisional Verbatim Record of the Two Thousand and Sixty-Eight Meeting: Twenty-Ninth Session." New York: United Nations, 1974.

_____. "General Assembly Provisional Verbatim Record of the One Hundred and Fourth Meeting: Thirty-Second Session." New York: United Nations, 1977. (Mimeographed)

_____. "General Assembly Provisional Verbatim Record of the One Hundred and Second Meeting: Thirty-Second Session." New York: United Nations, 1977. (Mimeographed)

_____. "General Assembly Provisional Verbatim Record of the Sixty-Fourth Meeting: Thirty-Second Session." New York: United Nations, 1977. (Mimeographed)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

การประชุมสุดยอดครั้งที่ ๑ ที่กรุงเบลเกรด ประเทศยูโกสลาเวีย ในวันที่ ๑ - ๒
กันยายน ค.ศ. ๑๙๖๑ มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม ๒๕ ประเทศ

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
อัฟกานิสถาน	อัลจีเรีย	คิวบา
พม่า	คองโก	
กัมพูชา	เอธิโอเปีย	
ลังกา	กานา	
ไซปรัส	กินี	
อินเดี	มาลี	
อินโดนีเซีย	มอร็อกโก	
อิรัก	โชมเลีย	
เลบานอน	ซูดาน	
เนปาล	ตูนิเซีย	
ซาอุดีอาระเบีย	สหสาธารณรัฐอาหรับ	
เยเมน		
(๑๒ ประเทศ)	(๑๑ ประเทศ)	

ยุโรป* ยูโกสลาเวีย

สแกนดิเนเวีย บราซิลและอิเควดอร์ มีฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์

การประชุมสุดยอดครั้งที่ ๒ ที่กรุงโคโร ประเทศอียิปต์ ในวันที่ ๕ - ๑๐
ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๖๔ มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม ๔๖ ประเทศ

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
<p>อัฟกานิสถาน พม่า กัมพูชา ลังกา ไซปรัส อินเดียน</p>	<p>อัลจีเรีย แองโกลา บุรุนดี คาเมรูน สาธารณรัฐแอฟริกากลาง เซเนกัล</p>	<p>คิวบา</p> <p>(๑ ประเทศ)</p>
<p>อินโดนีเซีย อิรัก จอร์แดน คูเวต ลาว เลบานอน เนปาล ซาอุดีอาระเบีย ซีเรีย เยเมน (๑๖ ประเทศ, เพิ่มขึ้น ๗ ประเทศ)</p>	<p>คองโก(บราซซาวิล) คาโอบี เอธิโอเปีย กานา กินี เคนยา ไลบีเรีย ลิวเบีย มาลาวี มอริตانيا มอริสเชีย ไนจีเรีย เซเนกัล เซียร์ราเลโอน โซมาเลีย ซูดาน</p>	

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
	ตามกાયการ โทโก ตูนิเซีย อูกันดา สหสาธารณรัฐอาหรับ แคมเบีย (๒๒ ประเทศ, เพิ่มขึ้น ๑๔ ประเทศ)	

ยุโรป* - ยูโกสลาเวีย

ส่วนอาร์เจนตินา โบลิเวีย บราซิล ชิลี ฟินแลนด์ จาไมกา
 เม็กซิโก ทรินิแดดและโตบาโก อูรุกวัย เวเนซุเอลามีฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์

การประชุมสุดยอดครั้งที่ ๓ ที่กรุงลูซกา ประเทศแคมเบีย ในวันที่ ๘ -
 ๑๐ กันยายน ค.ศ. ๑๙๗๐ มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม ๕๓ ประเทศ

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
<p>อัฟกานิสถาน</p> <p>ลังกา</p> <p>ไซปรัส</p> <p>อินเดีย</p> <p>อินโดนีเซีย</p> <p>อิรัก</p> <p>คูเวต</p> <p>ลาว</p> <p>เลบานอน</p> <p>มาเลเซีย</p> <p>เนปาล</p> <p>สิงคโปร์</p> <p>ซีเรีย</p> <p>สาธารณรัฐอาหรับเยเมน</p> <p>สาธารณรัฐเยเมนใต้</p> <p>(๑๕ ประเทศ)</p>	<p>อัลจีเรีย</p> <p>บอตสวานา</p> <p>บุรุนดี</p> <p>คาเมรูน</p> <p>สาธารณรัฐแอฟริกากลาง</p> <p>แชด</p> <p>คองโก (สาธารณรัฐประชาธิปไตย)</p> <p>คองโก</p> <p>(สาธารณรัฐประชาชน)</p> <p>อิเควทอเรียลกินี</p> <p>เอธิโอเปีย</p> <p>กาบอง</p> <p>กานา</p> <p>กินี</p> <p>เคนยา</p> <p>เลโซโท</p> <p>ไลบีเรีย</p> <p>ลิเบีย</p> <p>มาลี</p> <p>มอริตانيا</p> <p>มอริสซัส</p> <p>ไนจีเรีย</p>	<p>กิวบา</p> <p>ไคยนา</p> <p>จาไมกา</p> <p>ทรินิแดดและโตบาโก</p> <p>(๔ ประเทศ, เพิ่มขึ้น ๓ ประเทศ)</p>

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
	รวันดา เซเนกัล เซียร์ราเลโอน โชมบาลี ซูดาน สวาซิแลนด์ แทนซาเนีย โตโก ตูนิเซีย อูกันดา สหสาธารณรัฐอาหรับ แคมเบีย (๓๓ ประเทศ, เพิ่มขึ้น ๕ ประเทศ)	

ยุโรป* - ยูโกสลาเวีย

ส่วนอาร์เจนตินา ออสเตรเลีย บารบาโดส โบลิเวีย บราซิล ชิลี
 โคลัมเบีย อีเควดอร์ เปรู เวียดนามใต้ อูรุกวัย เวเนซุเอลา มีฐานะเป็นผู้
 ส่งผลกระทบ

การประชุมสุดยอดครั้งที่ ๔ ที่กรุงอัลเจียร์ ประเทศอัลจีเรีย ในวันที่
๕ - ๘ กันยายน ค.ศ. ๑๙๗๓ มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม ๕๘ ประเทศ

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
อัฟกานิสถาน	อัลจีเรีย	อาร์เจนตินา
บาห์เรน	บอตสวานา	ชิลี
บังกลาเทศ	บุรุนดี	คิวบา
ภูฏาน	คาเมรูน	ไถยানা
พม่า	สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	จาไมกา
กัมพูชา	แซก	เปรู
ไซปรัส	คองโก	ทรินิแดดและโตบาโก
อินเดีย	คาโฮเม	(๗ ประเทศ, เพิ่มขึ้น
อินโดนีเซีย	ซีบีปต์	๓ ประเทศ)
อิรัก	อิเควทอเรียลกินี	
จอร์แดน	เอธิโอเปีย	
คูเวต	กาบอง	
ลาว	แกมเบีย	
เลบานอน	กานา	
มาเลเซีย	กินี	
เนปาล	ไอวอรีโคสต์	
โอมาน	เคนยา	
กาตาร์	เลโซโท	

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
<p>ซาอุดีอาระเบีย สิงคโปร์ เวียดนามใต้ (เวียตกง) ศรีลังกา ซีเรีย สหรัฐอเมริกา สาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สาธารณรัฐอาหรับเยเมน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเยเมน (๒๖ ประเทศ, เพิ่มขึ้น ๑๑ ประเทศ)</p>	<p>ไลบีเรีย สหสาธารณรัฐอาหรับลิเบีย มาดากัสการ์ มาลี มอลตา มอริตانيا มอริเชียส มอรอคโค ไนเจอร์ ไนจีเรีย รวันดา เซเนกัล เซียร์ราเลโอน โซมาเลีย ซูดาน สวาซิแลนด์ (๓๔ ประเทศ, เพิ่มขึ้น ๑ ประเทศ)</p>	

ยุโรป* - ยูโกสลาเวีย

ส่วนบาร์บาโดส โบลิเวีย บราซิล อีเควดอร์ เม็กซิโก ปานามา
 อูรุกวัย เวเนซุเอลา และองค์การอื่น ๆ มีฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์และออสเตรเลีย
 ฟินแลนด์ สวีเดน เป็นแขกผู้รับเชิญ

การประชุมสุดท้ายครั้งที่ ๕ ที่กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา ในวันที่
 ๑๖ - ๑๘ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๖ มีประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมประชุม ๘๓ ประเทศ

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
อัฟกานิสถาน	อัลจีเรีย	อาร์เจนตินา
บาห์เรน	แองโกลา	คิวบา
บังคลาเทศ	เบนิน (คาโอบี)	ไทยานา
ภูฏาน	บอตสวานา	จาไมกา
พม่า	บุรุนดี	ปานามา
ไซปรัส	คาเมรูน	เปรู
กัมพูชาประชาธิปไตย	เคปเวิร์ด	ทรินิแดดและโตบาโก
อินเดีย	สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	(๗ ประเทศ)
อินโดนีเซีย	เซเนกัล	
อิรัก	โคโมโรส	
จอร์แดน	คองโก	
เกาหลีเหนือ	สาธารณรัฐอาหรับ	
คูเวต	แห่งอีิปต์	
ลาว	อีเควดอร์เรียลทินี	
เลบานอน	เอธิโอเปีย	
มาเลเซีย	กาบอง	

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
<p>เนปาล</p> <p>โอมาน</p> <p>กาตาร์</p> <p>มัลดีฟ</p> <p>ซาอุดีอาระเบีย</p> <p>ซีเชลส์</p> <p>สิงคโปร์</p> <p>ศรีลังกา</p> <p>สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย</p> <p>สหอาหรับเอมิเรตส์</p> <p>สาธารณรัฐสังคมนิยม</p> <p>เวียดนาม</p> <p>สาธารณรัฐอาหรับเยเมน</p> <p>(๒๙ ประเทศ, เพิ่มขึ้น</p> <p>๓ ประเทศ)</p>	<p>แกมเบีย</p> <p>กานา</p> <p>กินี</p> <p>กินี-บิสเซา</p> <p>ไอวอรีโคสต์</p> <p>เคนยา</p> <p>เลโซโท</p> <p>ไลบีเรีย</p> <p>ลิเบีย</p> <p>มาดากัสการ์</p> <p>มาลี</p> <p>มอลตา</p> <p>มอริตาเนีย</p> <p>มอริเชียส</p> <p>มอรอคโค</p> <p>ไนเจอร์</p> <p>ไนจีเรีย</p> <p>รวันดา</p> <p>เซาโทเมและปรินซิเป</p> <p>เซเนกัล</p> <p>เซียร์ราเลโอน</p> <p>โซมาเลีย</p>	

เอเชีย	แอฟริกา	ลาตินอเมริกา
	ชุกาน สวาซิแลนด์ สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย โดโก ตูนิเซีย อูกันดา อีปเปอรวอลตา แชนด์ แชนเบีย (๘๖ ประเทศ, เพิ่มขึ้น ๑๒ ประเทศ)	

ยุโรป* - ยูโกสลาเวีย

เบลเยียม ได้รับสิทธิพิเศษให้เข้าร่วมประชุมและอภิปรายได้ ส่วนบาร์บาโดส
 โบลิเวีย บราซิล อีเควดอร์ เอลซาลวาดอร์ เกรนาดา เม็กซิโก อูรุกวัย
 เวเนซุเอลา และองค์การอื่น ๆ มีฐานะเป็นผู้สังเกตการณ์

ภาคผนวก ข.

แถลงการณ์สุดท้ายของการประชุมสุดยอดของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด
ครั้งแรกที่กรุงเบลเกรด ประเทศยูโกสลาเวีย ในวันที่ ๑ - ๒ กันยายน ค.ศ.
๑๙๖๑ ดังนี้คือ

๑. สนับสนุน "ปฏิญญาว่าด้วยการยอมให้ประเทศและประชาชนที่อยู่
ภายใต้การปกครองของระบบอาณานิคมได้รับเอกราช" ตามนัยมติของสมัชชา
สหประชาชาติสมัยที่ ๑๕ และเรียกร้องให้ล้มเลิกการปกครองแบบอาณานิคมที่ยังมีอยู่
ให้หมดสิ้นไป และไม่ให้มีลัทธิอาณานิคมรูปแบบใหม่หรือการครอบครองแบบจักรวรรดินิยม
ใด ๆ ขึ้นอีก
๒. ขอให้ยุติการใช้อาวุธและการกดขี่ประชาชนที่อยู่ภายใต้อาณานิคมอย่าง
เด็ดขาด และควรยอมให้ประชาชนเหล่านี้ได้ใช้สิทธิของเขาอย่างเสรีในความเป็น
เอกราชอย่างเต็มที่ รวมทั้งการเคารพในบูรณภาพดินแดนของประชาชนเหล่านี้ด้วย
และจะคัดค้านการที่ประเทศอื่นผนวกดินแดนของประชาชนเหล่านี้
๓. ได้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในการต่อสู้ของประชาชนอัลจีเรีย
เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกราช เสรีภาพ การตัดสินใจด้วยตนเอง และความเป็นเอกภาพ
ในดินแดนของตน รวมทั้งชะงะฮาราด้วย และยอมรับว่ารัฐบาลชั่วคราวของอัลจีเรียนั้น
เป็นผู้แทนที่ถูกต้องในการเข้าร่วมประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด
๔. ได้เรียกร้องให้ประเทศสมาชิกองค์การสหประชาชาติช่วยส่งเสริม
เอกราชและเสรีภาพให้แก่แองโกลา ซึ่งเป็นอาณานิคมของโปรตุเกสโดยเร็ว
๕. ได้เรียกร้องให้ประเทศที่มีอาณานิคมให้เอกราชแก่ประเทศที่เป็น
อาณานิคมของตน และให้ถอนกำลังของตนออกจากดินแดนอาณานิคมเหล่านั้นด้วย
๖. ได้เรียกร้องให้ฝรั่งเศสให้เอกราชแก่คูนีเซียและถอนกำลังของตน
ออกจากดินแดนเหล่านั้นด้วย

๓. ใ้เรียกร้องให้ประชาคมของโลกช่วยป้องกันกองโกให้พ้นจากการถูก
แทรกแซงจากภายนอก
๔. ประณามนโยบายการแบ่งแยกผิวในสหภาพอัฟริกาใต้
๕. ประกาศการให้ความเคารพและป้องกันสิทธิมนุษยชนและศาสนาของ
ชนกลุ่มน้อยให้พ้นจากการถูกทำลาย
๑๐. สนับสนุนสิทธิของชาวอาหรับในปัญหาปาเลสไตน์
๑๑. กัดค้านการตั้งฐานทัพทางทหารในดินแดนของประเทศอื่น และให้ถอน
ฐานทัพของตนออกจากประเทศอื่น
๑๒. รัฐบาลและประชาชนแห่งคิวบาได้คัดค้านการตั้งฐานทัพของอเมริกาเหนือ
ที่กวนตานาโม (Guantanamo) ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดอธิปไตยแห่งชาติ
๑๓. ใ้ยืนยันว่า
- ก. ทุกชาติมีสิทธิในเรื่อง เอกภาพ การตัดสินใจด้วยตนเองและเอกราช
ในทางการเมือง รวมทั้ง เสรีภาพทาง ศาสนา เศรษฐกิจและการพัฒนาทาง วัฒนธรรม
โดยปราศจากการคุกคามหรือ เครื่องกีดขวางใด ๆ
- ข. ประชาชาติควรจะร่วมมือกันทาง ศาสนา เศรษฐกิจระหว่างประเทศ
บนหลักแห่งผลประโยชน์ร่วมกัน
๑๔. ใ้แจ้งถึงสิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะไม่ถูกคุกคามหรือ
แทรกแซงแต่อย่างใด
๑๕. เรียกร้องให้มีการลดอาวุธอย่าง เกิดขาด
๑๖. การลดอาวุธ การรวมถึงการกำจัดไม่ให้มีกองกำลังทางทหารการ
สะสมอาวุธ การมีฐานทัพในประเทศอื่น การตั้งโรงงานสร้างอาวุธ การตั้งหน่วยฝึก
ทางทหารโดยสิ้นเชิง ยกเว้นให้มีได้แต่เพียง เพื่อประโยชน์และวัตถุประสงค์ เพื่อ
ความมั่นคงภายในเท่านั้น
- ในส่วนที่เกี่ยวกับอาวุธนิวเคลียร์ ที่ประชุมเห็นว่าควรจะมีการห้ามไม่ให้มี
การผลิต การครอบครอง และการใช้ประโยชน์จากอาวุธนิวเคลียร์ เทอร์โมนิวเคลียร์
อาวุธแบคทีเรียและ เคมีโดย เกิดขาด

๑๗. ได้เรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ ที่ทำการสำรวจอวกาศนั้น ให้มีจุดมุ่งหมายไปในทางสันติเท่านั้น

๑๘. ได้เร่งให้ประเทศมหาอำนาจทำสนธิสัญญาว่าด้วยการลดอาวุธเพื่อหลีกเลี่ยงสงครามและ เพื่อนำทรัพยากรที่ใช้ในการสร้างอาวุธมาพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งที่ประชุมเห็นว่า

ก. ประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดควรที่จะเข้าร่วมในการประชุมว่าด้วยการลดอาวุธด้วย

ข. ในระเบียบวาระการประชุมขององค์การสหประชาชาติ ควรจะมีเรื่องการลดอาวุธด้วย

ค. เพื่อให้การลดอาวุธมีประสิทธิภาพ ก็ควรที่จะมีคณะผู้ตรวจตราและควบคุมและให้ประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดมีส่วนร่วมด้วย

๑๙. เห็นสมควรให้นำเรื่องการห้ามทดลองอาวุธนิวเคลียร์และเทอร์โมนิวเคลียร์รวมไว้ในการเจรจาลดอาวุธด้วย

๒๐. ได้เสนอแนะให้มีการเจรจาว่าด้วยการลดอาวุธในการประชุมสมัชชาสหประชาชาติในคราวต่อไป หรือจะให้มีการประชุมสมัชชาสมัยพิเศษว่าด้วยการลดอาวุธ

๒๑. ทางด้านเศรษฐกิจ ที่ประชุมได้เรียกร้องให้จัดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศที่กอบพัฒนา อันเนื่องจากลัทธิอาณานิคมและจักรวรรดินิยม และได้เสนอแนะให้ร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจและการค้า เพื่อต่อสู้กับนโยบายที่เอารัดเอาเปรียบของประเทศอุตสาหกรรม ตลอดจนเรื่องอื่น ๆ ที่จะช่วยส่งเสริมในการพัฒนาประเทศให้ได้ผลจริงจังยิ่งขึ้น

๒๒. ได้เชิญประเทศต่าง ๆ ที่ประสบกับอุปสรรคทางด้านเศรษฐกิจให้มาร่วมประชุมกันเพื่อเจรจาถึงปัญหาและข้อตกลงในวิธีการต่าง ๆ เพื่อขจัดอุปสรรคเหล่านี้ ตลอดจนมาตรการต่าง ๆ ในการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

๒๓. ในการรับความช่วยเหลือทาง เศรษฐกิจจากประเทศอื่นนั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการและความจำเป็นของประเทศนั้นในการที่จะกำหนดโครงการและวิธีดำเนินการต่าง ๆ อย่างเสรี

๒๔. เรียกร้องให้มีการแก้ไขกฎบัตรสหประชาชาติในเรื่องที่เกี่ยวกับการเพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีความมั่นคง และในคณะมนตรี เศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้ได้สัดส่วนกับประเทศสมาชิกที่เพิ่มขึ้นในองค์การสหประชาชาติ

๒๕. เพื่อที่จะให้การดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก็ควรจะให้ตำแหน่ง เลขาธิการสหประชาชาติ นั้นหมุนเวียนไปตามภูมิภาค อย่างเสมอภาคกัน

๒๖. ให้การรับรองรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีน พร้อมกับเรียกร้องให้สมาชิกสหประชาชาติยอมรับผู้แทนของรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนว่า เป็นผู้แทน ที่ถูกต้องตามกฎหมายในองค์การสหประชาชาติด้วย

๒๗. ได้พิจารณาว่าปัญหา เยอรมันนั้น ไม่ได้เป็นปัญหาแค่เพียงภายในภูมิภาคเท่านั้น อาจกระทบกระเทือนถึงการพัฒนาทาง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ในอนาคตอีกด้วย

ภาคผนวก ค.

แถลงการณ์สุดท้ายของการประชุมสุดยอดของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ครั้งที่ ๒ ที่กรุงโคโร ประเทศอียิปต์ ในวันที่ ๕ - ๑๐ ตุลาคม ค.ศ. ๑๙๖๔ ดังนี้คือ

๑. การปฏิบัติการณ์ให้สอดคล้องกัน เพื่อปลดแอกประเทศที่ยัง เป็น เมืองขึ้น กึ่งจักรวรรดิอาณานิคม ลัทธิอาณานิคมแบบใหม่ และลัทธิจักรวรรดินิยมให้หมดไป

ที่ประชุมได้แถลงว่า สันติภาพของโลกไม่ยั่งยืนนานถ้าประชาชาติยังอยู่ภายใต้ การครอบครองที่ปราศจากสิทธิอัน เป็นมรดกในเอกราช เสรีภาพ การตัดสินใจด้วย ตนเอง และได้แถลงต่อไปว่า ลัทธิจักรวรรดินิยม ลัทธิอาณานิคมทั้งรูปเก่าและรูปใหม่ เป็นสาเหตุของความขัดแย้งและความตึงเครียดระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นอันตรายต่อ สันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ที่ประชุมเห็นว่าแถลงการณ์ของ องค์การสหประชาชาติที่เกี่ยวกับการให้เอกราชแก่ประชาชนและประเทศที่เป็น อาณานิคมนั้น ยังไม่ได้รับการสนับสนุน จึงเรียกร้องให้มีการยกเลิกลัทธิอาณานิคม ตั้งแต่บัดนี้ และได้ประณามถึงนโยบายของลัทธิอาณานิคมทั้งรูปเก่าและรูปใหม่ รวมทั้งจักรวรรดินิยม ซึ่งยังคงมีอยู่ในส่วนต่าง ๆ ของโลก

ดังนั้น ที่ประชุมได้เรียกร้องให้การสนับสนุนและช่วยเหลือไม่ว่าจะเป็นทาง คำนีลธรรม การเมือง หรือวัตถุ แก่ประชาชาติที่กำลังต่อสู้ในการต่อต้านลัทธิ อาณานิคมทุกรูปแบบ

๒. ให้มีการเคารพสิทธิของประชาชนในการตัดสินใจด้วยตนเอง และ ประณามการใช้กำลังในการปราบปรามประชาชนที่ใช้สิทธิดังกล่าว ซึ่งเป็นหลักการสำคัญ อันหนึ่งของกฎบัตรสหประชาชาติ และยังได้ระบุไว้ในกฎบัตรขององค์การ เอกภาพ ออฟริกา แถลงการณ์สุดท้ายของการประชุมที่บันดุง และที่เบลเกรดด้วย ซึ่งเรียกร้อง ให้มีการเคารพในสิทธิดังกล่าว เพื่อให้มีผลในการปฏิบัติอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้กล่าวต่อไปว่า หากไม่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับสิทธิ
ดังกล่าวในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกแล้ว จะเกิดความตึงเครียดและการแผ่ขยาย
ขอบเขตของสงครามต่อไป ซึ่งที่ประชุมได้ประณามประเทศมหาอำนาจที่ละเมิดสิทธิ
ดังกล่าว

๓. ประณามการเลือกปฏิบัติในเรื่อง เชื้อชาติและนโยบายการแบ่งแยกผิว
ซึ่งเป็นการละเมิดปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และความเสมอภาคของประชาชน
ซึ่งที่ประชุมได้ประณามสาธารณรัฐอัฟริกาใต้ ซึ่งได้ใช้นโยบายนี้ และเรียกร้อง
ให้มีการบีบบังคับพร้อมกับปิดล้อมสาธารณรัฐอัฟริกาใต้ด้วยวิธีการต่าง ๆ

๔. ได้ยืนยันถึงสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่ว่า การอยู่ร่วมกันอย่างสันติจะ
เป็นวิถีทางหนึ่งในการนำมาซึ่งสันติภาพของโลกและหลักการดังกล่าวนี้ตั้งอยู่บนมูลฐาน
แห่งสิทธิและเสรีภาพในการเลือกวิถีทางการ เมือง เศรษฐกิจและสังคมตามเอกลักษณ์
และอุดมการณ์ของชาติตน และมั่นใจว่าหลักการดังกล่าวนี้จะสำเร็จได้ก็โดยการกำจัด
ลัทธิอาณานิคมทุกรูปแบบ และได้ประกาศหลักการต่าง ๆ ของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
ดังนี้คือ

- ก. สิทธิในความเป็นเอกราชอย่างสมบูรณ์
- ข. สิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเอง
- ค. การอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างรัฐต่าง ๆ ซึ่งมีระบบการเมืองและ
สังคมแตกต่างกันนั้น เป็นสิ่งจำเป็นและสามารถกระทำได้
- ง. ให้ความเคารพนับถือในความเสมอภาคในอธิปไตยของรัฐต่าง ๆ
- จ. รัฐต่าง ๆ พึงระงับการใช้กำลังในการคุกคามต่อบูรณภาพดินแดน
และเอกราชทางการเมืองของรัฐอื่น
- ฉ. รัฐทั้งหลายต้องเคารพในสิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคอันเป็น
มูลฐานของประชาชาติทั้งหลาย
- ช. แก้ไขความขัดแย้งระหว่างประเทศด้วยสันติวิธี ด้วยเจตนารมณ์
แห่งความเข้าใจซึ่งกันและกันบนมูลฐานแห่งความเสมอภาคและอธิปไตย

ข. รัฐทั้งหลายต้องให้ความร่วมมือกันในการเร่งพัฒนาทางด้านการเศรษฐกิจของโลก โดยเฉพาะเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา

ฉ. รัฐต่าง ๆ ต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันระหว่างประเทศ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และหลักการขององค์การสหประชาชาติ

๕. เรียกร้องให้มีการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพดินแดนของรัฐ โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นรัฐเล็กหรือรัฐใหญ่ เพื่อให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ปราศจากการบีบบังคับหรือการแทรกแซงจากรัฐอื่น ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความตึงเครียดระหว่างประเทศ

๖. ให้มีการระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี ตามหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

๗. เรียกร้องให้มีการลดอาวุธอย่างสมบูรณ์ ให้มีการใช้พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ห้ามการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ทุกชนิด กำหนดเขตปลอดนิวเคลียร์ ป้องกันการเผยแพร่อาวุธนิวเคลียร์ และยุติการใช้อาวุธนิวเคลียร์ทุกชนิด

๘. กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดได้คัดค้านการรวมกลุ่มทางทหารและการเข้าเป็นพันธมิตรทางทหารกับประเทศมหาอำนาจใด ๆ ซึ่งเห็นว่าจะก่อให้เกิดความรุนแรงของสงครามเย็นและความตึงเครียดยิ่งขึ้น

๙. การดำเนินงานขององค์การสหประชาชาติจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อชาติต่าง ๆ คำนึงถึงหลักการมูลฐานของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติความร่วมมือกัน การไม่คุกคามโดยการใช้กำลังกัน อิสระภาพและความเสมอภาค ไม่มีการแบ่งแยกเชื้อชาติ เพศ ภาษาและศาสนา

ที่ประชุมได้เน้นถึงความจำเป็นในการปรับปรุงกฎบัตรสหประชาชาติให้สอดคล้องกับสถานการณ์ระหว่างประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป และได้เรียกร้องให้องค์การสหประชาชาติปฏิบัติหน้าที่ในกิจการระหว่างประเทศ ตลอดจนบทบาทให้ได้อย่างจริงจัง เพราะสหประชาชาติได้จัดตั้งขึ้นก็เพื่อส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ เพื่อพัฒนาความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างประเทศ ในการ

คงไว้ซึ่งสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพมูลฐาน ซึ่งเห็นว่าควร เปิดโอกาสให้ประเทศต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในองค์การดังกล่าวนี้ ที่ประชุมจึงได้ขอรับรองให้สหประชาชาติ รื้อฟื้นสิทธิของสาธารณรัฐประชาชนจีนพร้อมกับเรียกร้องให้มีการยอมรับผู้แทนของรัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนว่าเป็นผู้แทนที่ถูกต้องตามกฎหมายของประเทศจีนในองค์การสหประชาชาติ

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้เสนอแนะให้สมาชิกสหประชาชาติเคารพค่านิยมของสหประชาชาติ พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่องค์การสหประชาชาติ เพื่อส่งเสริมบทบาทในการรักษาสันติภาพและความมั่นคงอย่างเต็มที่

๑๐. ให้มีการพัฒนาและร่วมมือกันทางด้านเศรษฐกิจ โดยให้การสนับสนุนปฏิญญารวมของประเทศกำลังพัฒนา กลุ่ม "๗๗" และให้มีการดำเนินการตามข้อเสนอของที่ประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา (United Nations Conference on Trade and Development - UNCTAD)

๑๑. ให้ความร่วมมือทางด้านวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ และการศึกษากับองค์การระหว่างประเทศ และองค์การส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

ภาคผนวก ง.

แถลงการณ์สุดท้ายของการประชุมสุดยอดของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ครั้งที่สามที่กรุงลูซาคา ประเทศแซมเบีย ในวันที่ ๘ - ๑๐ กันยายน ค.ศ. ๑๙๗๐ ใ้มีปฏิญญา ๒ ฉบับคือ

ฉบับที่ ๑ ปฏิญญาว่าด้วยสันติภาพ เอกอกราช การพัฒนา ความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศประชาธิปไตย ซึ่งได้กล่าวถึงเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นถึงทัศนคติและบทบาทของประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดในสถานการณ์ของโลกที่เป็นอยู่ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการรักษาสันติภาพและความมั่นคงของโลก เพื่อเป็นหลักประกันในเอกอกราชและอธิปไตยแห่งชาติบนมูลฐานแห่งความเสมอภาค การตัดสินใจด้วยตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศแบบประชาธิปไตย ตลอดจนการส่งเสริมความก้าวหน้าในทางเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนา และหาทางให้ประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดปรึกษาหารือกันและร่วมมือกันอย่างกว้างขวาง เพื่อช่วยให้องค์การสหประชาชาติมั่นคงขึ้น

๒. ได้กล่าวถึงนโยบายของการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดว่าเป็นนโยบายที่เกิดจากผลของการตัดสินใจด้วยตนเองของประเทศ เอกอกราชในการที่จะรักษาความเป็นเอกอกราช และสิทธิอันชอบธรรมของประเทศตน ตลอดจนความก้าวหน้าของการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด เพื่อให้ขบวนการระหว่างประเทศที่กว้างขวางขบวนการหนึ่ง ซึ่งถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชาคมระหว่างประเทศ อันเนื่องมาจากผลของการปฏิวัติต่อต้านลัทธิอาณานิคมทั่วโลกและการที่ประเทศต่าง ๆ ใ้รับเอกอกราชเพิ่มขึ้น

๓. ความขัดแย้งระหว่างประเทศมหาอำนาจใ้ลดความรุนแรงลง เนื่องจากทั้งสองฝ่ายใ้เจรจากัน แต่เหตุการณ์ย่อย ๆ ในส่วนต่าง ๆ ของโลกยังคงตึงเครียดอยู่ เช่น เหตุการณ์ในตะวันออกกลาง อินโดจีน เกาหลีและอัฟริกาใ้เป็นต้น

๔. ที่ประชุมยืนยันและยึดถือว่า หลักการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นสิ่งสำคัญ เป็นพิเศษคือ

ก. สิทธิของประชาชนที่เป็นเมืองขึ้น ควรจะมีความอิสระ มีการตัดสินใจด้วยตนเองและเป็นเอกราช

ข. เคารพอธิปไตยและบูรณภาพดินแดนของรัฐ

ค. สิทธิของรัฐในความเสมอภาคที่จะเข้าร่วมในกิจการระหว่างประเทศ

ง. สิทธิของรัฐอธิปไตยในการดำเนินงานในเรื่องการ เมืองภายในและการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของตนเองอย่างอิสระ

จ. สิทธิของรัฐที่จะได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการปฏิวัติทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ฉ. ละเว้นจากการคุกคามและการใช้กำลัง

ช. ยึดหลักในการระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี

๕. ที่ประชุมได้ประกาศว่า จุดมุ่งหมายขั้นมูลฐานของการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด คือ

ก. แสวงหาสันติภาพของโลกและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติโดยการร่วมกันมีบทบาทในองค์การสหประชาชาติให้มากขึ้น เพื่อต่อต้านการกระทำที่เป็นการรุกราน คุกคามหรือการใช้กำลังกึ่งเอกราช อธิปไตย เสรีภาพและบูรณภาพดินแดนของประเทศใด ๆ ทุกรูปแบบ

ข. ทำการต่อสู้กับลัทธิอาณานิคมและการแบ่งแยกผิว

ค. ระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี

ง. ยุติการแข่งขันทางกัณหาขรรวมทั้งการลกดาวุซ

จ. ตยคานการตั้งฐานทัพและกองกำลังทหารของประเทศมหาอำนาจ

ในดินแดนอื่น

ฉ. ช่วยให้องค์การสหประชาชาติมีบทบาทเข้มแข็งและเป็นองค์การ

สากล

ซ. คอสมิกนรณเพื่อความร่วมมือซึ่งกันและกันทาง เศรษฐกิจที่
ประชุมได้ประกาศว่าจะยึดหลักดังกล่าวนี้เป็นหลักในการติดต่อสัมพันธ์กันในระหว่าง
กลุ่มเดียวกัน และประเทศอื่น ๆ เพื่อความร่วมมือกันให้ได้อย่างจริงจัง

๖. เพื่อให้องค์การสหประชาชาติเป็นองค์การสากลและมีบทบาทเข้มแข็ง
ขึ้น ที่ประชุมจึงเห็นสมควรให้สาธารณรัฐประชาชนจีนได้รับสิทธิอันชอบธรรมในการ
เป็นสมาชิกขององค์การนี้ และให้ประเทศอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกได้เข้าเป็น
สมาชิกด้วย

ฉบับที่ ๒ ว่าด้วยการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดและความก้าวหน้าทาง เศรษฐกิจ
ได้กล่าวถึงความร่วมมือกันในการ เมืองและ เศรษฐกิจระหว่างประเทศ
ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ซึ่งต่างก็เป็นประเทศที่ยากจนและกำลังพัฒนา และเห็นว่าช่องว่าง
ทาง เศรษฐกิจระหว่างประเทศที่ยากจนกับประเทศที่ร่ำรวยนั้นต่างกันมาก ซึ่งเป็น
การคุกคามต่อ เอกภพของประเทศกำลังพัฒนาตลอดจนสันติภาพและความมั่นคง
ระหว่างประเทศด้วย ที่ประชุมจึงได้ตกลงกันที่จะร่วมมือในระหว่างประเทศกำลัง
พัฒนาให้ได้อย่างจริงจัง เพื่อเศรษฐกิจของแต่ละประเทศจะได้เข้มแข็งและพึ่งตนเอง
ได้ ซึ่งสร้างความมั่นคงให้แก่เอกภพของประเทศตน และเพื่อบรรลุถึง เป้าหมาย
ดังกล่าวนี้ ที่ประชุมจึงได้ร่วมกันวางโครงการในการดำเนินงาน เพื่อเป็นแนวใน
ความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามลำดับ เช่น

- ก. การวางโครงการและแผนการ
- ข. ความร่วมมือและการพัฒนาทางการค้า
- ค. แร่ที่ใช้ในทางอุตสาหกรรม ผลิตผลทาง เกษตรและทางทะเล
- ง. การพัฒนาโครงการทาง เศรษฐกิจ
- จ. การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้
- ฉ. หาวิธีทางในการดำเนินการติดต่อประสานงานกันให้สะดวกรวดเร็วขึ้น

ส่วนในเรื่อง เศรษฐกิจนั้น ที่ประชุมได้ตกลงกันที่จะร่วมมือในการประชุมของ "กลุ่ม ๗" ทุกระดั้บ รวมทั้งการประชุมของสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนาครั้งที่ ๓ ซึ่งจะมีขึ้นในเร็ว ๆ นี้ และได้เสนอแนะให้องค์การสหประชาชาติดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ในการสร้างความก้าวหน้าทาง เศรษฐกิจและสังคมให้สำเร็จตามที่ได้กำหนดไว้ในองค์การนี้อย่างจริงจัง

นอกจากนี้ยังได้มีมติต่าง ๆ ในที่ประชุมดังนี้

มติว่าคว่ำยับยั้งหาตะวันออกกลาง เรียกร้องให้อิสราเอลถอนตัวออกจากดินแดนที่ยึดครองภายหลังวันที่ ๕ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๖๗ และสนับสนุนอาหารับในบังเหาปา เลสไตน์ พร้อมทั้ง เรียกร้องให้องค์การสหประชาชาติใช้มาตรการที่จำเป็นเพื่อลงโทษอิสราเอลถ้าอิสราเอลยังไม่ยอมปฏิบัติตามมติของคณะมนตรีความมั่นคงของสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๖๗

มติว่าคว่ำยับยั้งหา เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สนับสนุนประชาชนในอินโดจีนในการต่อสู้เพื่อเอกราชและเสรีภาพ รวมทั้งการเลือกรูปแบบรัฐบาลในการปกครองประเทศตามความเห็นของคนที่เหมาะสมโดยปราศจากการแทรกแซงจากภายนอก และเรียกร้องให้กองกำลังทางชาติถอนออกจากเวียดนามโดยเร็วและปราศจากเงื่อนไขใด ๆ เพื่อให้ประชาชนเวียดนามได้ใช้สิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเองโดยปราศจากการแทรกแซงจากต่างชาติ

ส่วนในลาวและกัมพูชานั้น ที่ประชุมก็ได้มีการตกลงกันโดยสันติวิธี เพื่อให้ประเทศเหล่านี้ได้รับหลักประกันในเอกราช บูรณภาพดินแดน อธิปไตยและความเป็นกลาง

มติว่าคว่ำยับยั้งการปลดปล่อยอาณานิคม เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเองและเป็นเอกราช พ้นจากการเป็นอาณานิคมของประเทศที่ล่าเมืองขึ้น โดย

๑. เรียกร้องให้ฝรั่งเศสและสเปนยินยอมให้ประชาชนที่อยู่ภายใต้อาณาเขตของตนมีสิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเองอย่างเสรีภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การสหประชาชาติ และองค์การเอกภาพอัฟริกา (Organization of African Unity)

๒. เรียกร้องให้ใช้มาตรการต่าง ๆ แก่ปอร์ตุเกส อัฟริกาใต้และ
ซิมบับเว ถ้าประเทศทั้งสองยังไม่ยอมปฏิบัติตามมติขององค์การสหประชาชาติ
ว่าด้วยการปลดปล่อยอาณานิคมและการเลือกปฏิบัติในเรื่อง เชื้อชาติ โดยการปิดล้อม
ทางการค้า การตัดความสัมพันธ์ทางการทูต การห้ามเครื่องบินหรือเรือที่ไปยังหรือมา
จากประเทศทั้งสามแคว้นจวบจนเป็นต้น

๓. มอบหมายให้ประธานในที่ประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดทำการ
ติดต่อกับประเทศสมาชิกองค์การนาโต (NATO) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสหรัฐอเมริกา
อังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมันตะวันตก อิตาลี สวีตเซอร์แลนด์และญี่ปุ่น เพื่อขอ
ร้องขอให้ประเทศเหล่านี้ยุติการให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศที่กักขังอาณานิคมและกีดกัน
เชื้อชาติ

มติว่าด้วยการแบ่งแยกผิวและการกีดกัน เชื้อชาติ

๑. ประณามอัฟริกาใต้ในการใช้นโยบายแบ่งแยกผิวและการกีดกัน เชื้อชาติ
๒. ประณามอัฟริกาใต้ในการส่งกองกำลัง เข้าไปในแองโกลา โมซัมบิก
และซิมบับเว และเรียกร้องให้กองกำลังดังกล่าวนี้ออกไปโดยเร็ว
๓. ประณามสหรัฐอเมริกา ฝรั่งเศส อังกฤษ เยอรมันตะวันตก อิตาลี
และญี่ปุ่นในการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน เศรษฐกิจและการทหารแก่รัฐบาล
อัฟริกาใต้
๔. ประณามประเทศที่ยังขายอุปกรณ์ทางทหารแก่อัฟริกาใต้หรือช่วยเหลือ
อัฟริกาใต้ในการผลิตอาวุธและกระสุนปืน ซึ่ง เป็นการขัดต่อมติของสมัชชาฯ และ
คณะมนตรีความมั่นคงของสหประชาชาติ และได้ประณามอังกฤษเป็นพิเศษที่ประกาศว่า
จะขายอาวุธให้แก่อัฟริกาใต้
๕. เรียกร้องให้ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดตัดขาดจากความสัมพันธ์ทางการทูต
เศรษฐกิจ ฯลฯ กับอัฟริกาใต้

มติว่าด้วยการอาณานิคมปอร์ตุเกส ประณามปอร์ตุเกสในการที่ไม่ปฏิบัติตาม
มติของสหประชาชาติในการให้ประชาชนของแองโกลา โมซัมบิกและกินี-บิสเซา ซึ่งเป็น

อาณานิคมของปอร์ตุเกสได้รับเอกราชและอิสรภาพ และเรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาอย่างยิ่งประเทศสมาชิกนาโต ยุติการขายอาวุธยุทธโปกรณ์ทางทหารแก่รัฐบาลปอร์ตุเกส ตลอดจนอุปกรณหรือวัสดุในการก่อสร้างโรงงานผลิตอาวุธและกระสุน เพื่อป้องกันมิให้ปอร์ตุเกสนำไปใช้ในการปราบปรามกบฏประชาชนที่เป็นเมืองขึ้นเหล่านั้น

มติว่าควยองค์การสหประชาชาติ

๑. ที่ประชุมประกาศความเชื่อมั่นในวัตถุประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ และเห็นว่าสหประชาชาติเท่านั้นที่จะเป็นเครื่องมือในการพิทักษ์รักษาและส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ ตลอดจนเสรีภาพในความสัมพันธ์ที่กระหว่างรัฐต่าง ๆ รวมทั้งบทบาทที่สำคัญในการคุ้มครองรักษาเอกราชและอธิปไตยของประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

๒. ที่ประชุมเห็นว่า แม้สหประชาชาติไม่สามารถบรรลุผลสำเร็จในบางกรณีก็ตาม ทั้งนี้มิใช่สาเหตุมาจากข้อบกพร่องในกฎบัตรแต่อย่างใด แต่เนื่องจากสมาชิกบางประเทศไม่เต็มใจที่จะปฏิบัติตามกฎบัตรอย่างแท้จริง

๓. เพื่อให้องค์การสหประชาชาติปฏิบัติงานให้ได้ผลอย่างจริงจังนั้น ประเทศสมาชิกก็ควรที่จะยอมรับหลักการแห่งสมาชิกภาพอันเป็นสากล ซึ่งเห็นสมควรยอมรับสาธารณรัฐประชาชนจีนให้เข้าเป็นสมาชิก รวมทั้งประเทศอื่น ๆ ที่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกอีกด้วย

๔. เสนอให้มีการยอมรับปฏิญญาว่าควยการใหม่หาสมุทธรินเคียเป็นเขตสันติภาพและเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์

มติว่าควยการลดอาวุธ เรียกร้องให้มีการลดอาวุธโดยสันติเชิงภายใน การควบคุมระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพโดยเร็ว เช่นเดียวกับที่ได้เรียกร้องมาแล้ว เมื่อครั้งการประชุมสุดยอดที่กรุงเบลเกรดและกรุงโคโร

มติว่าควมบทบาทของประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ขอร้องให้ผู้แทนทุกระดับ
ของประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดในองค์การสหประชาชาติ และองค์การชำนาญพิเศษ
 ตลอดจนองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ให้ประสานงานกัน เพื่อให้สอดคล้องกับมติ
ต่าง ๆ ของที่ประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

ภาคผนวก จ.

แถลงการณ์สุดท้ายของการประชุมสุดยอดของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ครั้งที่ ๔ ที่กรุงอัลเจียร์ ประเทศอัลจีเรีย ในวันที่ ๕ - ๘ กันยายน ค.ศ. ๑๙๗๓ ซึ่งได้มีปฏิญญา ๓ ฉบับคือ ปฏิญญาทางการเมือง ปฏิญญาว่าด้วยการต่อสู้กันรบเพื่อการปลดปล่อยแห่งชาติ รวมทั้งมติทางการเมืองต่าง ๆ และปฏิญญาทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมติต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ

ปฏิญญาทางการเมือง

ส่วนใหญ่ย้าถึงอุดมการณ์ของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดในการประชุมสุดยอดครั้งก่อน ๆ และได้กล่าวถึงสถานการณ์อันคล้ายความตึงเครียดของโลก ซึ่งประเทศมหาอำนาจได้เจรจากันมากกว่าที่จะเผชิญหน้ากัน แต่สถานการณ์ในขณะนั้นก็ยังคงมีลัทธิอาณานิคมทั้งรูปเก่าและรูปใหม่ลัทธิจักรวรรดินิยม การกีดกันเชื้อชาติ และการแบ่งแยกผิว การยึดครองโดยต่างชาติ และลัทธิไซออนนิสต์ต่อไป

ที่ประชุมได้มีมติต่าง ๆ ดังนี้

๑. ปัญหาตะวันออกกลาง ที่ประชุมได้สนับสนุนชาวปาเลสไตน์และประชาคมอิสราเอล ตลอดจนเรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกาให้ยุติการให้ความช่วยเหลือแก่อิสราเอลในเรื่องอาวุธ การเมือง เศรษฐกิจหรือการเงินในการที่จะเป็นประโยชน์แก่อิสราเอลเพื่อรุกรานอาหรับ

๒. ปัญหาอินโดจีน ที่ประชุมเห็นด้วยกับการลงนามในข้อตกลงที่เกี่ยวข้องกับเวียดนามที่กรุงปารีส และถือว่าเป็นชัยชนะของประชาชนชาวเวียดนามและประชาชนที่รักสันติทั้งหลายแห่งโลก และในขณะเดียวกันก็ได้แสดงความหวังโยในการที่สหรัฐอเมริกาและรัฐบาลไซง่อนไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงกรุงปารีสนี้อย่างจริงจัง

ก. ได้เรียกร้องให้สหรัฐอเมริกายุติการเข้าไปเกี่ยวข้องในอินโดจีน และให้มีการเคารพในการใช้สิทธิอย่างอิสระเสรีในการตัดสินใจด้วยตนเองของประชาชนอินโดจีน

ข. ขอให้ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดให้ความสนับสนุนทางการทูตแก่
รัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวของเวียตนามใต้ (เวียคกง)

ค. ประณามสหรัฐอเมริกาในการทิ้งระเบิดโจมตีในกัมพูชาเพื่อช่วย
เหลือรัฐบาลพนมเปญ

ง. ที่ประชุมประกาศรับรองรัฐบาลพลัดถิ่นของเจ้านโรคมสีหนุว่า เป็น
รัฐบาลที่ชอบด้วยกฎหมายของกัมพูชา และขอให้ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดทั้งหลาย
ให้การรับรองโดยเร็ว

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้เห็นด้วยกับการลงนามในข้อตกลงที่นคร เวียงจันทน์
เพื่อจัดตั้งรัฐบาลผสมในลาว

๓. ปัญหาเกาหลี ที่ประชุมได้สนับสนุนการรวมเกาหลีอย่างอิสระและ
สันติ และเรียกร้องให้กองกำลังทหารต่างชาติออกจากเกาหลีใต้ และเห็นว่าปัญหา
เกาหลีนี้ควรจะปล่อยให้ชาวเกาหลีแก้ไขกันเอง โดยปราศจากการแทรกแซงของ
ต่างชาติ

๔. นอกจากนั้น ได้กล่าวถึงสถานการณ์ในแอฟริกา ซึ่งยังคงมีการกดขี่
ประชาชนที่เป็นเมืองขึ้น เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือทางการเงิน เศรษฐกิจ
และทหารจากประเทศตะวันตกบางประเทศ จึงทำให้ลัทธิอาณานิคมทั้งรูปเก่าและ
รูปใหม่ ตลอดจนนโยบายก็กักกันเชื้อชาติยังคงมีอยู่ต่อไป ทำให้ประชาชนชาวพื้นเมือง
ในประเทศเหล่านี้ประสบกับความยากลำบาก เช่นในแอฟริกาใต้ นามิเบีย ซิมบับเว
แองโกลา โมซัมบิก กินี-บิสเซา และเคปเวอร์ด เป็นต้น

นอกจากนี้ ประเทศสมาชิกองค์การนาโต (NATO) บางประเทศก็ก่อให้เกิด
ความช่วยเหลือแก่ปอร์ตูเกส แอฟริกาใต้และโรดิเชียในการกดขี่ประชาชนที่เป็นเมืองขึ้น
ต่อไป

ดังนั้น ที่ประชุมจึงเห็นว่าการกำจัดลัทธิอาณานิคมและการกดขี่เชื้อชาติใน
แอฟริกาใต้ให้หมดสิ้นนั้น ก็โดยการใช้อาวุธเท่านั้น

๕. ยุติการจำกัดฐานทัพและให้กำลังทหารต่างชาติออกจากดินแดนต่าง ๆ ของโลก

๖. ยินดีที่สมัชชาสหประชาชาติสมัยที่ ๒๗ ให้การยอมรับปฏิญญาว่าด้วยการใหม่หาสมุทรอื่น เคีย เป็น เขตสันติภาพ

๗. เห็นด้วยกับปฏิญญากรุงกัวลาแลมเปอร ที่ประกาศให้เอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตสันติภาพ เสรีภาพและความเป็นกลาง ปลอดจากการแทรกแซงใด ๆ จากมหาอำนาจภายนอกภูมิภาค

นอกจากนี้ที่ประชุมยังได้มีมติเกี่ยวกับการฉีกกำลังกันเพื่อป้องกันความมั่นคงของภูมิภาคไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดในการต่อต้านภัยที่มาจากภายนอก และยังได้มีมติเกี่ยวกับการลดอาวุธออกไป และมีมติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และหลักการขององค์การสหประชาชาติ การส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ สมาชิกภาพอันเป็นสากลแห่งสหประชาชาติ ตลอดจนมติเกี่ยวกับช่องว่างทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศกำลังพัฒนากับประเทศที่พัฒนาแล้ว รวมทั้งกฎหมายทะเลซึ่งเกี่ยวกับทะเลหลวงและการขยายน่านน้ำอาณาเขตออกไปเป็น ๒๐๐ ไมล์ เป็นต้น

ปฏิญญาว่าด้วยการต่อสู้กันรบ เพื่อการปลดปล่อยแห่งชาติ

เป็นปฏิญญาที่ประกาศให้ความสนับสนุนช่วยเหลือการต่อสู้กันรบของประชาชนในทวีปเอเชีย แอฟริกาและลาตินอเมริกาที่ยังเป็นเมืองขึ้นหรืออยู่ภายใต้การครอบครองของประเทศอื่นอยู่ เพื่อให้ได้รับเอกราช เสรีภาพ การตัดสินใจด้วยตนเองอย่างอิสระ กล่าวคือได้คัดค้านลัทธิอาณานิคมทุกรูปแบบ จักรวรรดินิยม ไซออนนิสม์ นโยบายการแบ่งแยกผิวและการกีดกันเชื้อชาติ ซึ่งถือว่าเป็นนโยบายที่กีดกันประชาชนพลเมืองที่อยู่ภายใต้การปกครองซึ่งจะต้องกำจัดให้หมดสิ้น

ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดซึ่งเคยเป็นเมืองขึ้นมาแล้ว มีความต้องการที่จะสนับสนุนช่วยเหลือประชาชนที่ยังเป็นเมืองขึ้นอยู่ เพื่อให้ได้เอกราชและเสรีภาพ ดังนั้นที่ประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดจึงให้การสนับสนุนขบวนการกู้ชาติหรือ

ขบวนการปลดปล่อยแห่งชาติในประเทศต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายในความ
เป็นเอกราชพ้นจากการครอบครองของต่างชาติ จึงได้มีมติต่าง ๆ แยกแต่ละปัญหา
เพื่อเน้นและให้การสนับสนุนแต่ละปัญหา เช่นปัญหาตะวันออกกลาง ได้มีการกล่าว
ประณามอิสราเอลและสนับสนุนอาหรับ เป็นต้น ส่วนปัญหาเวียดนามก็ได้มีการกล่าว
หาสหรัฐอเมริกาและรัฐบาลไซง่อนว่าละเมิดข้อตกลงที่ได้ให้ไว้ และได้เรียกร้องให้
ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดสนับสนุนรัฐบาลปฏิวัติชั่วคราวของเวียดนามใต้ (เวียกง)
เป็นต้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมติเกี่ยวกับประเทศที่กำลังต่อสู้กันรบ เพื่อเป็นเอกราชใน
อัฟริกา เช่นแองโกลา กินี (บิสเซา) เคปเวอร์ด โมซัมบิก และเซาโทเมและปรินซิเป
ซิมบับเว นามิเบีย ฆะฮาราของสเปน (Spanish Sahara) โขมาลีของ
ฝรั่งเศส (French Somali, Djibouti) โคโมโรส (Comores)

ปัญหาทางเศรษฐกิจ

ได้กล่าวถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่กำลังพัฒนาและดูทาง
ที่จะได้รับผลประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ ตลอดจนความเหลื่อมล้ำและ
ช่องว่างทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่ร่ำรวยกับประเทศที่ยากจน รวมทั้งแผนงานของ
องค์การสหประชาชาติและองค์การระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่มุ่งช่วยเหลือในการยกฐานะ
ทางเศรษฐกิจให้ดีขึ้นว่าได้กล่าวหาเพียงไร ซึ่งในปฏิญณีนี้อีกกล่าวว่า ที่ประชุม
มีความพอใจเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เมื่อคำนึงถึงผลประโยชน์ที่ได้รับจากประเทศที่พัฒนา
แล้ว ทั้งนี้เนื่องจากความร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศกำลังพัฒนากับประเทศ
ที่พัฒนาแล้วไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร แต่ประเทศที่พัฒนาแล้วกลับรวมกันต่อต้านการต่อสู้
กันรบของประเทศกำลังพัฒนาเสียอีก ซึ่งทำให้ประเทศกำลังพัฒนาเหล่านี้ได้รับความ
กระทบกระเทือนในด้านผลประโยชน์อย่างมาก

ดังนั้น ที่ประชุมจึงได้ประกาศถึงปัญหาและแนวทางในการต่อสู้กันรบและ
ความร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกันของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ซึ่งเป็นประเทศ
กำลังพัฒนา และเรียกร้องให้ประเทศที่พัฒนาแล้วถอนปรนและเกื้อกูลประเทศกำลังพัฒนา
บ้าง ที่ประชุมจึงได้กำหนดโครงการในการดำเนินงานให้ความร่วมมือในทาง

เศรษฐกิจซึ่งกันและกัน พร้อมด้วยมติที่สำคัญ ๆ บางเรื่อง ซึ่งในโครงการในการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือทาง เศรษฐกิจนั้น ที่ประชุมตระหนักดีว่าการพัฒนาประเทศให้เจริญก้าวหน้าในทาง เศรษฐกิจนั้น ประการแรกทุกประเทศจะต้องพึ่งตัวเองก่อน แล้วร่วมมือกัน เพื่อพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า และพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันในประเทศกำลังพัฒนาด้วยกัน และใ้กว้างโครงการเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนาว่าจะร่วมมือกันในเรื่องใดบ้าง ทางฝ่ายตรงทำหรือจะร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น

๑. ในการส่งสินค้าเข้าจากประเทศอื่นนั้น ประเทศกำลังพัฒนาจะต้องไม่ส่งสินค้าเข้าจากประเทศที่พัฒนาแล้ว ควรส่งจากประเทศกำลังพัฒนา

๒. ในการเจรจาการค้าหลายฝ่ายภายใต้โครงการของ "ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าและอัตราภาษี" (General Agreement on Trade and Tariff) นั้น ประเทศกำลังพัฒนาควรเจรจาเจรจาระหว่างกันก่อน เพื่อส่งเสริมการค้าของกันและกัน

๓. หากประเทศกำลังพัฒนาได้รับเงินช่วยเหลือจากกองทุนก็ควรใช้เงินนั้นซื้อสิ่งของจากประเทศกำลังพัฒนา

๔. ให้ธนาคารชาติของประเทศกำลังพัฒนาแต่ละประเทศให้ความร่วมมือและปรึกษาหารือกัน เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางการเงินและการคลังให้กว้างขวางขึ้น และหาทางที่จะจัดตั้งสถาบันการเงินร่วมกัน (Joint financial institution) เป็นต้น

๕. การถ่ายทอดเทคโนโลยีไปยังประเทศกำลังพัฒนานั้น ควรจะยกเลิกการผูกขาดและการกำหนดราคาขายตัว เพื่อช่วยให้อุตสาหกรรมในประเทศกำลังพัฒนาให้ลดน้อยลง และควรใช้วิธีการให้สิทธิพิเศษเบื้องต้น (preferential basis)

๖. ให้กำหนดมาตรการทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศอย่างรีบด่วน เพื่อหาทางระงับบุคคลชั้นสมอง (brain - drain) จากประเทศกำลังพัฒนาไปยังประเทศที่พัฒนาแล้ว

นอกจากนี้ ได้กล่าวถึงวิธีการในความร่วมมือกันในเรื่อง โภคภัณฑ์ การเดินเรือ สิ่งแวดล้อม ความร่วมมือกับประเทศสังคมนิยม การประสานงานกันและปัญหาการขาดแคลนอาหาร เป็นต้น และได้มีมติต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจครั้งนี้ ซึ่งเป็นการเน้นให้เห็นถึงความสำคัญในแต่ละเรื่อง

๑) การขาดแคลนอาหาร ได้ตกลงกันในหลักการว่า ให้มีโครงการให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษแก่ประเทศที่ขาดแคลนอาหาร โดยใช้เงินจากกองทุนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่ได้จัดตั้งขึ้น และให้มีคณะกรรมการประสานงาน เพื่อกำเนินงานตามโครงการนี้

๒) มาตรการพิเศษเพื่อช่วยเหลือประเทศที่ไร้ฝั่งทะเล

๓) ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการปฏิบัติกรร่วมกันในกรณีที่ถูกบีบบังคับ

ทางเศรษฐกิจ

๔) การจัดตั้งกองทุนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สำหรับประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (Economic and Social Development Fund for Non-Aligned Countries) เพื่อให้ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่สนใจ เข้าร่วม โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

ก. ช่วยเหลือทางการเงินแก่โครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เพื่อการพัฒนาภูมิภาคประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

ข. ส่งเสริมการลงทุนในประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดโดยร่วมมือกับองค์การที่เกี่ยวข้อง

ค. ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจด้านต่าง ๆ

๕) มาตรการพิเศษเพื่อช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาที่พัฒนาได้น้อยที่สุด

๖) ผลกระทบกระเทือนทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น เนื่องจากการคุกคามของอิสราเอลต่อรัฐอาหรับ ซึ่งได้กล่าวถึงปัญหาตะวันออกกลางและการยึดครองดินแดนอาหรับโดยอิสราเอล ทำให้สถานะทางเศรษฐกิจในตะวันออกกลางทรุดโทรมลงอย่างมาก จึงควรที่จะหาทางแก้ไขรวมทั้งการเปิดคลองสุเอซเพื่อใช้ในการเดินเรือ ซึ่งได้มีการประณามอิสราเอลเป็นส่วนใหญ่

ภาคผนวก ฉ.

แถลงการณ์สุดท้ายของการประชุมสุดยอดระดับประมุขหรือรัฐบาลของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดครั้งที่ ๕ ที่กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา ในวันที่ ๑๖ - ๑๘ สิงหาคม ค.ศ. ๑๙๗๖ ซึ่งได้ประกาศปฏิญญา ๒ ฉบับ คือปฏิญญาทางการเมือง และปฏิญญาทางเศรษฐกิจ รวมทั้งโครงการในการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจ ตลอดจนมติต่าง ๆ ของที่ประชุมครั้งนี้

ปฏิญญาทางการเมือง๑. สภาพการณ์ระหว่างประเทศ

การประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดครั้งที่ ๕ ที่โคลัมโบขึ้นในขณะที่ประชาชนทั่วโลกกำลังต่อสู้เพื่อเอกราชทางการเมือง เศรษฐกิจ สันติภาพและความก้าวหน้า ความเป็นระเบียบทางการเมืองบนมูลฐานแห่งหลักการในการตัดสินใจด้วยตนเอง ความยุติธรรม ความเสมอภาคและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติระหว่างประชาชาติต่าง ๆ ทั่วโลก

ที่ประชุมได้พอใจว่า ตั้งแต่มีการขึ้นนโยบายไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดเมื่อ ๒๐ กว่าปีมานี้ แสดงให้เห็นถึงความเจริญก้าวหน้าในทางสร้างสรรค์ตามลำดับ และเป็นนโยบายที่ดีเกินอันหนึ่งในการส่งเสริมความเป็นเอกราชของรัฐต่าง ๆ อย่างแท้จริง และได้ก่อให้เกิดภาวะการณ์ในการนำไปสู่สันติภาพ ความยุติธรรม ความเสมอภาคและความร่วมมือระหว่างประเทศมากขึ้น

ในการประชุมสุดยอดครั้งที่ ๔ ที่กรุงอัลเจียร์นั้น นับว่าเป็นครั้งสำคัญในการพัฒนาขบวนการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ให้มีความสามัคคีและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความพยายามที่จะส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ และได้ให้กำลังใจในการต่อสู้ของประชาชนเอเชีย ออฟริกาและลาตินอเมริกา เพื่อให้หลุดพ้นจากลัทธิจักรวรรดินิยม ลัทธิอาณานิคมทุกรูปแบบ ตลอดจนการแบ่งแยกผิว การแบ่งแยกเชื้อชาติ ลัทธิไซออนนิสม์ และการครอบครองของต่างชาติทุกรูปแบบ

ที่ประชุมแสดงความยินดีในชัยชนะในการต่อสู้ของประชาชนกัมพูชาประชาธิปไตย สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามต่อการรุกรานของจักรวรรดินิยมอเมริกา และความสำเร็จในการต่อสู้เพื่อปลดปล่อยจากการเป็นอาณานิคมของปอร์ตุเกสของกินี-บิสเซา เคปเวิร์ค โมซัมบิก แองโกลา เซาโตเม และปรินซิเป

๒. บทบาทและนโยบายของการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

ตั้งแต่เริ่มมีการประชุมสุดยอดครั้งแรกในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ เป็นเวลา ๑๕ ปีมาแล้ว บทบาทของขบวนการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดมีความสำคัญมากขึ้นตามลำดับ ซึ่งจะได้เห็นได้จาก การที่มีประเทศสมาชิกเพิ่มขึ้นตามลำดับ

ประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดมีความเชื่อว่า ความขัดแย้ง เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ และประเทศที่ใดเอกราชใหม่ ๆ ก็สามารถช่วยพิทักษ์รักษาสันติภาพระหว่างประเทศได้ กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดจึงไม่เห็นด้วยกับความคิดที่ว่า สันติภาพระหว่างประเทศ จะมีได้ก็ต่อเมื่ออยู่บนฐานดุลยภาพอำนาจ (balance of power) หรืออีกนัยหนึ่ง ความมั่นคงจะมีได้ก็ด้วยการที่ประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมกลุ่มพันธมิตรทางทหารกับประเทศมหาอำนาจ กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดก็ยึดถือหลักความร่วมมือระหว่างประเทศว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้โลกมีระเบียบไม่ใช่อันโหดเหี้ยมหน้ากันดังเช่นมหาอำนาจกำลังดำเนินอยู่

บทบาทที่สำคัญประการหนึ่งของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดก็คือ การต่อสู้เพื่อการปลดปล่อยแห่งชาติของประชาชนชาติต่าง ๆ ที่เป็นเมืองขึ้นให้เอกราชและอิสรภาพในการปกครองตนเอง และได้เผยแพร่นโยบายนี้ไปทั่วโลก ซึ่งทำให้ลดความตึงเครียดลงไปได้มาก

ที่ประชุมมีความพอใจในหลักการของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ซึ่งขบวนการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดได้พัฒนาให้เป็นมูลฐานในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งได้เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก และนำไปสู่การสถาปนาระเบียบทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่ (A New International Economic Order) เพื่อให้ยุติธรรมยิ่งขึ้น

ที่ประชุมไคยีนยันถึงนโยบายการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดว่าเป็นกำลังที่อิสระและสำคัญในการสร้างระบบใหม่ทางความสัมพันธ์ทางการ เมืองและเศรษฐกิจที่ยุติธรรม ตลอดจนช่วยแก้ปัญหาระหว่างประเทศให้สำเร็จลุล่วงไปมิใช่น้อย

การประชุมสุดยอดของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดครั้งที่ ๕ ที่กรุงโคลัมโบนี้ นับว่าเป็นครั้งแรกที่ไคยีนยันในทวีปเอเชีย ซึ่งความจริงแล้วความผูกพันของเอเชียกับการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดนั้นได้เริ่มปรากฏขึ้นเป็นครั้งแรกมาก่อนแล้วเมื่อครั้ง "การประชุมว่าด้วยความสัมพันธ์ของอาเซียน" (Asian Relations Conference) ที่กรุงนิวเดลี ในปี ๑๙๔๗ แต่ความคิดริเริ่มในการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดอย่างแท้จริงนั้น ได้เกิดขึ้นเมื่อครั้งการประชุมที่บันดุง (Bandung Conference) ในปี ๑๙๕๕

๓. การผ่อนคลายความตึงเครียดระหว่างประเทศ

ที่ประชุมไคยีนยันกล่าวว่า สาเหตุที่ก่อให้เกิดความตึงเครียดระหว่างประเทศก็คือลัทธิจักรวรรดินิยม ลัทธิอาณานิคมทุกรูปแบบ ลัทธิไซออนนิสต์ ลัทธิการแบ่งแยกเชื้อชาติ และการครอบครองของต่างชาติในรูปต่าง ๆ ซึ่งประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดหลายประเทศได้เคยประสบมาแล้ว ดังนั้น ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดทั้งหลายจึงต้องมีความสามัคคีกันเพื่อต่อต้านลัทธิดังกล่าว

ถึงแม้มีการประกาศอย่างเป็นทางการว่า มหาอำนาจได้ผ่อนคลายความตึงเครียด (détente) แล้ว แต่โดยข้อเท็จจริงมหาอำนาจยังคงทำการแข่งขันอิทธิพลกันในทุกทวีป ซึ่งการผ่อนคลายความตึงเครียดระหว่างมหาอำนาจนั้นยังอยู่ในวงจำกัด ที่ประชุมจึงได้เรียกร้องให้ทุกประเทศมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาระหว่างประเทศอย่างเสมอภาคกันเพื่อช่วยลดความตึงเครียด

๔. การต่อสู้ให้หยุดพินจากลัทธิจักรวรรดินิยมและลัทธิอาณานิคม

ที่ประชุมไคยีนยันได้ทบทวนถึงความสำเร็จที่ผ่านมาในการต่อสู้กับลัทธิจักรวรรดินิยม ลัทธิอาณานิคมทุกรูปแบบ ลัทธิการแบ่งแยกผิว ลัทธิไซออนนิสต์ และการครอบครองต่างชาติทุกรูปแบบ และได้ยกย่องการต่อสู้กับลัทธิจักรวรรดินิยมในเวียดนาม กัมพูชา

และลาว ตลอดจนการได้รับเอกราชของกินี-บิสเซา โมซัมบิก แองโกลา เคปเวอร์ด
เซาโทเมและปรินซิเป โคโมโรส และเซเชลส์

นอกจากนี้ยังได้ประณามฝรั่งเศสในการที่ยังไม่ยินยอมให้ดินแดนในอาณานิคม
ของตนในแอฟริกา เป็นเอกราชและอิสระ ตลอดจนได้ประณามอิสราเอล แอฟริกาใต้และ
โรดิเชียในการใช้ระบบการปกครองแบบแบ่งแยกเชื้อชาติ

ที่ประชุมจึงได้เรียกร้องให้ประเทศที่ไม่ได้มีส่วนร่วมเกี่ยวกับขบวนการปลดปล่อย
แห่งชาติในการต่อสู้กับลัทธิจักรวรรดินิยม ลัทธิอาณานิคมและการครอบครองของต่างชาติ
ทุกรูปแบบ

๕. เกี่ยวกับดินแดนทางตอนใต้ในแอฟริกา

ที่ประชุมได้แสดงความยินดีในชัยชนะของขบวนการปลดปล่อยในกินี-บิสเซา
โมซัมบิก แองโกลา เคปเวอร์ด เซาโทเมและปรินซิเป ที่สามารถหลุดพ้นจากอาณานิคม
ของปอร์ตูกัล รวมทั้งการขับไล่อัฟริกาใต้ผู้รุกรานออกจากแองโกลา และไคล่าวว่า
ชัยชนะอันนี้ได้ทำให้ประชาชนที่กำลังต่อสู้ในดินแดนทางตอนใต้ของแอฟริกาแห่งอื่น ๆ มี
กำลังใจเข้มแข็งขึ้นในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกราชในตนเองเดียวกัน ซึ่งที่ประชุม
ได้ยืนยันอย่างเข้มแข็งในการที่จะกำจัดลัทธิอาณานิคม ลัทธิจักรวรรดินิยม ลัทธิการแบ่งแยก
ผิว และการเลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ ซึ่งยังมีอยู่ในดินแดนทางตอนใต้ของทวีป
แอฟริกาให้หมดสิ้นไป และประณามระบอบการปกครองในโรดิเชียใต้ สนับสนุนการตัดสินใจ
ของรัฐบาลโมซัมบิกในการปิดพรมแดนกับโรดิเชียใต้ และสนับสนุนประชาชนนามิเบียในการ
ต่อสู้เพื่อเอกราช พร้อมกับประณามแอฟริกาใต้ในเรื่องนี้ และประณามนโยบายการแบ่งผิว
ในแอฟริกาใต้ ตลอดจนประณามรัฐบาลฝรั่งเศสในการจัดหาอาวุธปรมาณูและขายเรือไต้หน้า
พลังงานปรมาณูให้แก่แอฟริกาใต้ และได้ประณามอิสราเอลที่จะขายจรวดให้แก่แอฟริกาใต้ด้วย

๖. การกำจัดการเลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ

สนับสนุนปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยการกำจัดการเลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติทุกรูปแบบ ซึ่งได้ประกาศไว้เมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๖๓

๗. สถานการณ์ในตะวันออกกลาง

สถานการณ์ในตะวันออกกลางยังคงคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศอย่างรุนแรง ตั้งแต่อิสราเอลได้รุกรานและเข้ายึดครองดินแดนอาหรับในปี ค.ศ. ๑๙๖๗ เป็นต้นมา และการที่อิสราเอลยังคงยึดครองดินแดนอาหรับอยู่ต่อไปนั้น เนื่องจากการสนับสนุนทางการเมือง เศรษฐกิจและทางทหารจากสหรัฐอเมริกา ดังนั้น ที่ประชุมจึงเห็นว่ากลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดจำเป็นต้องแสดงบทบาทเพื่อให้ได้มาซึ่งสันติภาพอันชอบธรรมและถาวรในตะวันออกกลางอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกับเรียกร้องให้ประเทศต่าง ๆ ดำเนินการดังนี้คือ

ก. ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือ ทหาร วัสดุและกำลังใจให้แก่รัฐอาหรับและประชาชนชาวปาเลสไตน์ ภายใต้การนำขององค์การปลดปล่อยปาเลสไตน์ เพื่อยุติการรุกรานของอิสราเอล

ข. ยุติการให้การสนับสนุนทางการเงินและทางทหารแก่อิสราเอล หรือไม่ให้การสนับสนุนนโยบายของอิสราเอล

ค. ไม่ให้การรับรองในการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในการกระทำของอิสราเอล ไม่ว่าจะเป็นทางคานานมิศาสตร์ ประชากร เศรษฐกิจ วัฒนธรรมหรือลักษณะพิเศษทางประวัติศาสตร์ในดินแดนที่อิสราเอลยึดครอง

ง. ให้ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดสนับสนุนการรักษาไว้ซึ่งคุณค่าประจำชาติทางศาสนาและทางใจของนครเยรูซาเล็ม และถือว่าการผนวกดินแดนใด ๆ โดยอิสราเอลนั้นเป็นโมฆะและไม่มีผลใด ๆ ทั้งสิ้น

๖. ประณามการสมรู้ร่วมคิดกันระหว่างอัฟริกาใต้กับอิสราเอล
ในเรื่องการแบ่งแยกเชื้อชาติ ซึ่งต่างก็มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างหลักในการแบ่งแยก
เชื้อชาติและการขยายดินแดน เพื่อทำสงครามกับประชาชนและศักดิ์สิทธิ์ของประชาชน
เหล่านั้น

นอกจากนี้ที่ประชุมยังมีความเชื่อว่า สันติภาพอันถาวรและชอบธรรมในตะวันออกกลาง
นี้จะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการแก้ปัญหาปาเลสไตน์ ซึ่งเป็นปัญหามูลฐานที่ก่อให้เกิด
ความขัดแย้งระหว่างรัฐอาหรับกับอิสราเอล

๘. ให้รับรองสถานะการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดของไซปรัส

ที่ประชุมแสดงความพอใจในมติของสหประชาชาติที่เรียกร้องให้รัฐต่าง ๆ
เคารพในสถานะการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดของไซปรัส และในการปฏิบัติตามมตินี้ ที่ประชุม
จึงได้เรียกร้องให้รัฐต่าง ๆ เคารพในเอกราช อธิปไตย บูรณภาพดินแดน และการ
ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดของไซปรัส และขอให้ทหารต่างชาติถอนกำลังของตนออกจากไซปรัส
โดยเร็ว

๙. สละสิทธิ์ขัณฑ์ของกัมพูชา ลาว และ เวียดนาม

ที่ประชุมได้สละสิทธิ์ขัณฑ์ของกัมพูชาประชาธิปไตย และสาธารณรัฐสังคมนิยม
เวียดนามในการต่อสู้ขัณฑ์จักรวรรดินิยมอเมริกา และได้สละสิทธิ์สาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาวที่ได้รับขัณฑ์ในการต่อสู้ เพื่อการปลดปล่อยภายใต้การนำของพรรค
ปฏิวัติประชาชนลาว

๑๐. สถานการณ์เลวร้ายในเกาหลี

ที่ประชุมได้แสดงความห่วงใยต่อสถานการณ์อันเลวร้ายในเกาหลี ซึ่งอาจจะ
ก่อให้เกิดสงครามขึ้นเมื่อใดก็ได้ จึงได้เรียกร้องให้ถอนทหารต่างชาติออกจาก

เกาหลีใต้ และให้ปีฐานทัพของทหารต่างชาติ รวมทั้งยกเลิกกองบัญชาการสหประชาชาติ และสนับสนุนการคืนดินของประชาชนในเกาหลีเหนือและใต้ในการที่จะรวมเป็นประเทศเดียวกันโดยสันติวิธี และปราศจากการแทรกแซงจากภายนอกบนพื้นฐานแห่งหลักการ ๓ ประการ ซึ่งได้ระบุไว้ในคำแถลงร่วมกัน (North-South Joint Statement) ฉบับวันที่ ๔ กรกฎาคม ๑๙๗๒

๑๑. ลาตินอเมริกากับขบวนการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

ที่ประชุมเห็นว่าประเทศต่าง ๆ ในลาตินอเมริกาได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของขบวนการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดเพิ่มขึ้นในระยะไม่กี่ปีมานี้ และการที่ได้มีการตกลงกันให้มีการประชุมสุดยอดของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดครั้งที่ ๒ ขึ้นที่กรุงฮาวานา ประเทศคิวบา ในปี ๑๙๗๕ ย่อมเป็นการแสดงให้เห็นบทบาทของภูมิภาคนี้เพิ่มขึ้น

ลาตินอเมริกาเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของโลกที่ประสบภัยอย่างหนักจากลัทธิอาณานิคมและจักรวรรดินิยมอเมริกา และในปัจจุบันนี้ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดบางประเทศในภูมิภาคนี้ก็ยังถูกคุกคามอยู่ เช่น โกลานา จาไมกา และบาร์บาโดส เป็นต้น และยังได้ประณามสหรัฐอเมริกาในการคุกคามและปิดล้อมคิวบา และได้สนับสนุนเปอร์โตริโกในการใช้สิทธิในการตัดสินใจด้วยตนเอง เพื่อเอกราช เป็นต้น

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้เน้นถึงสิทธิของปานามาที่จะมีเขตอำนาจศาลและอธิปไตยเหนือคลองปานามา และกล่าวว่า การที่สหรัฐอเมริกามีฐานทัพทางทหารอยู่ในลาตินอเมริกา เช่น ในคิวบาและปานามา นั้น เป็นการคุกคามต่อสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาคนี้ จึงได้ขอให้สหรัฐอเมริกาถอนฐานทัพเหล่านี้รวมทั้งฐานทัพในเปอร์โตริโกด้วย

๑๒. ข้อเสนอใหม่หาสมุทรรอินเคียเป็นเขตสันติภาพ

ที่ประชุมรับทราบมติของสหประชาชาติที่ประกาศปฏิญญากำหนดคิใหม่หาสมุทรรอินเคียเป็นเขตสันติภาพ เพื่อป้องกันเอกราช อธิปไตยและบูรณภาพดินแดนของรัฐต่าง ๆ ในภูมิภาคนี้ และได้เรียกร้องให้มีการถอนฐานทัพทางทหารของต่างชาติ ตลอดจนโรงเรียนทหารและอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการส่งกำลังบำรุงในการทหาร หรือที่ตั้งอาวุธ และทหารใด ๆ ออกจากมหาสมุทรรอินเคีย และที่ประชุมก็ได้ให้หลักประกันแก่ทุกชาติว่าข้อเสนอในการกำหนดคิใหม่หาสมุทรรอินเคียเป็นเขตสันติภาพนั้นไม่เป็นการจำกัดสิทธิในการใช้มหาสมุทรรอินเคียเป็นเส้นทางเดินเรืออย่างเสรีแต่ประการใด

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้ประณามการจัดตั้ง การบำรุงรักษา การขยายฐานทัพและโรงเรียนทหารต่างชาติ ในเกาะคิเอโก การ์เซีย โดยมหาอำนาจเพื่อประโยชน์ในทางยุทธศาสตร์ เป็นต้น

๑๓. เรื่องการลดอาวุธและความมั่นคง

ที่ประชุมมีความเชื่อมั่นว่า สันติภาพและความมั่นคงจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยการลดอาวุธโดยทั่วไปอย่างสิ้นเชิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดอาวุธนิวเคลียร์ โดยให้มีการควบคุมระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพแท้จริง และเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายดังกล่าวนี้ ก็โดยการห้ามการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ทุกชนิด เป็นต้น

๑๔. เรื่องการแทรกแซงในกิจการภายในของรัฐต่าง ๆ

ขบวนการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดได้ยึดถือหลักของความเป็นเอกราชอย่างแท้จริงของรัฐต่าง ๆ ซึ่งหมายความว่า จะคัดค้านการแทรกแซงในกิจการภายในของรัฐต่าง ๆ ทุกรูปแบบ ดังที่ได้แถลงไว้ในการประชุมที่บันดุงในปี ๑๙๕๕ และในการประชุมสุดยอดของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดทุกครั้งว่าการเข้าแทรกแซงในกิจการภายในของรัฐต่าง ๆ

จะถูกคัดค้านจากขบวนการไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดโดยเด็ดขาด เพราะเป็นการขัดต่อหลักการแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

๑๕. เรื่องการเมืองและเศรษฐกิจ

ที่ประชุมมีความพอใจในการประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่ได้ให้ความสำคัญทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากสมาชิกกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศที่ค่อยพัฒนาและยากจน จึงได้มีการปรึกษาหารือกันทางเศรษฐกิจมากขึ้น

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังเห็นว่าการเมืองและเศรษฐกิจนั้นเป็นของคู่กัน ไม่สามารถแยกกันได้ และการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองไปสู่ระบบใหม่นั้นก็เป็นปัจจัยหนึ่งในการสร้างระเบียบทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่ด้วย

ในขณะเดียวกัน ก็ไม่ได้หมายความว่า กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดจะละทิ้งกิจการทางการเมืองระหว่างประเทศให้ตกอยู่ในอำนาจของประเทศมหาอำนาจแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดก็ได้ให้ความสนใจในเรื่องการเมืองเป็นสำคัญ

ในการประชุมสุดยอดครั้งนี้ ที่ประชุมได้ให้ความสำคัญในการร่วมมือกับประเทศกำลังพัฒนาอื่น ๆ ในการสถาปนา "ระเบียบทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่" (The New International Economic Order) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะเลิกล้มระบบที่อ่อนแอและเป็นเครื่องมือของประเทศมหาอำนาจที่ร่ำรวย" และได้ยอมรับว่าความพยายามของประเทศกำลังพัฒนาที่จะสถาปนาระเบียบทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่ เท่าที่ผ่านมาได้รับความร่วมมือจากประเทศที่พัฒนาแล้วน้อยมาก กล่าวคือประเทศที่พัฒนาแล้วไม่ได้ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ดังนั้น

ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดจึงต้องร่วมมือกับประเทศกำลังพัฒนา เพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการสถาปนาระเบียบทางเศรษฐกิจระหว่างแบบใหม่ แต่ถ้ามืดและเกิดการเผชิญหน้ากันระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนา ความรับผิดชอบในเรื่องนี้ควรจะเป็นของประเทศที่พัฒนาแล้ว เพราะไม่ให้ความร่วมมือ

๑๖. ความร่วมมือประสานงานกันในด้านข่าวสารและการสื่อสารมวลชน ซึ่งมีช่องว่างอยู่มากระหว่างประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดกับประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งในการประชุมครั้งนี้โดยยอมรับปฏิญญาซึ่งที่ประชุมรัฐมนตรีเกี่ยวกับข่าวสารหรือสื่อมวลชนของประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่ได้ประชุมกันขึ้นที่กรุงเคลลี เมื่อวันที่ ๘ - ๑๓ กรกฎาคม ๑๙๗๖

และได้มีการตกลงกันว่า การประชุมสุดยอดระดับประมุขหรือรัฐบาลของกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ครั้งที่ ๖ จะจัดให้มีขึ้นที่กรุงฮาวานา ประเทศคิวบา ในปี ๑๙๗๘ ต่อไป

ปฏิญญาทางเศรษฐกิจ

ที่ประชุมได้กล่าวถึงปัญหาทางเศรษฐกิจว่าเป็นปัญหาที่เรอรัง และได้ก่อให้เกิดวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ซึ่งประเทศกำลังพัฒนาต้องประสบกับปัญหาเหล่านี้อยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ทางด้านการเมืองหรือเศรษฐกิจก็ตาม และช่องว่างระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนานั้นได้ก่อให้เกิดความตึงเครียดและความขัดแย้งต่าง ๆ ขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระบบเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้ไม่ช่วยในการส่งเสริมการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนา ขาดความยากจน ความหิว ความเจ็บป่วย การไม่รู้หนังสือและโรคร้ายต่าง ๆ ของสังคมแต่อย่างใด ทั้งนี้เนื่องจากการอยู่ภายใต้ระบบอาณานิคมอันยาวนาน และการสถาปนา "ระเบียบทางเศรษฐกิจ

ระหว่างประเทศ" (New International Economic Order) นั้น เป็นสิ่งสำคัญ
 ต่อการเมืองด้วย ในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งเอกราชทางการเมืองและเศรษฐกิจ
 ตลอดจนอธิปไตยเหนือทรัพยากรธรรมชาติและกิจการภายในของประเทศตน เพื่อ
 ความร่วมมือกันระหว่างประเทศกำลังพัฒนาทางค่านิยมหลักของสินค้าและปัญหา
 แรงงาน ซึ่งถือว่าเป็นการก่อสิ่งอื่น รวมทั้งการสถาปนาระเบียบทาง
 เศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่ให้บรรลุผลด้วย ซึ่งกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด
 และประเทศกำลังพัฒนาจะต้องจัดการรุกราน การยึดครอง การเลือกปฏิบัติในเรื่อง
 เชื้อชาติ การแบ่งผิว ลัทธิจักรวรรดินิยม ลัทธิอาณานิคมทุกรูปแบบ รวมทั้งการแทรก
 แขงในกิจการภายใน และการแสวงหาผลประโยชน์ ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีความสำคัญ
 ต่อเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศดังกล่าว

ที่ประชุมจึงได้พิจารณาในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. การต่อสู้เพื่อการปลดปล่อยและเอกราช
๒. สถานการณ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศและช่องทางของประเทศ
 กำลังพัฒนา
๓. การไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ซึ่งที่ประชุมได้ยืนยันในการ
 ต่อสู้เพื่อความเป็นเอกราชและอธิปไตยทางการเมืองและเศรษฐกิจควบคู่กันไป ซึ่งใน
 ปัจจุบันนี้ก็ได้มีการเจรจาเกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจในการเมืองระหว่างประเทศ ซึ่ง
 ถ้าปราศจากสังคมอันชอบธรรมและความมั่นคงในทางเศรษฐกิจแล้ว ก็จะไม่มีความ
 และความมั่นคงอันถาวร

๔. เรื่องการสถาปนาระเบียบทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่

(New International Economic Order)

เนื่องจากความยุ่งยากและวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินภายหลังสงครามโลก การใช้นโยบายการค้าแบบจำกัดและการตั้งกำแพงภาษี ภาวะเงินเฟ้อ เศรษฐกิจตกต่ำ ปัญหาคนว่างงาน รายได้จากการขายสินค้าขั้นปฐมของประเทศ กำลังพัฒนาตกต่ำ การขาดแคลนอาหาร ซึ่งที่ประชุมเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขปรับปรุง โครงสร้างทางความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศเสียใหม่ โดยให้ตั้งอยู่บนมาตรฐานในความยุติธรรม ความเสมอภาคในอธิปไตย การพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รวมทั้งความร่วมมือและผลประโยชน์ร่วมกัน จึงมีความคิดที่จะสถาปนาระเบียบ เศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ในการสร้างความสัมพันธ์ ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศให้อยู่ในภาวะสมดุลย์ (equilibrium) ตามหลักแห่ง ความชอบธรรม

๕. ได้มีการสร้างเจตนารมณ์ในการรวมกลุ่มในการพึ่งตนเอง เพื่อให้ บรรลุผลในการสถาปนาระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่ โดยรวมกลุ่มกัน เพื่อให้มีน้ำหนักในการต่อรองมากขึ้น

๖. ที่ประชุมได้พิจารณาถึงปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งที่ประชุมสุดยอดครั้งก่อน ๆ ได้เริ่มใช้เช่นในการประชุมสุดยอดครั้งแรกที่กรุงเบลเกรด ก็ได้มีการนำไปสู่การจัด ให้มีการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา ในการประชุมสุดยอด ครั้งที่ ๒ ที่กรุงโคโร ก็ได้เรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจ ของโลกไปในทางที่ช่วยให้เศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาสามารถพัฒนาอย่างรวดเร็ว ส่วนการประชุมสุดยอดครั้งที่ ๓ ที่กรุงซูริก ก็ได้มีการเน้นเจตนารมณ์ในการพึ่ง ตนเองเป็นหลัก และการประชุมสุดยอดครั้งที่ ๔ ที่กรุงอัลเจียร์นั้น ประเทศไม่ ผักใฝ่ฝ่ายใดก็ได้ดำเนินการไปตามเจตนารมณ์ในการพึ่งตนเอง เพื่อการต่อรอง

เป็นกลุ่มตามหลักแห่งอริปไตย ซึ่งอยู่เหนือทรัพยากรธรรมชาติ การพัฒนาสมาคม
ผู้ผลิต และได้สถาปนาระเบียบทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่ในองค์การ
สหประชาชาติ

ในการประชุมสุดยอดครั้งที่ ๕ นี้ กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด และ
ประเทศกำลังพัฒนาได้ร่วมกันผลักดันให้มีการสถาปนาระเบียบทางเศรษฐกิจ
ระหว่างประเทศแบบใหม่ โดยเน้นในเรื่องระบบเงินตราระหว่างประเทศ และ
เพื่อให้บรรลุผลดังกล่าว กลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดจึงได้เรียกร้องให้ประเทศ
ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดรวมทั้งประเทศอื่น ๆ ร่วมกันดำเนินงานเพื่อให้บรรลุผลด้วย

ดังนั้น ที่ประชุมจึงได้กำหนดโครงการในการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือ
ทางเศรษฐกิจที่จะนำไปสู่ "การสถาปนาระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศแบบใหม่"
ให้โดยฉับนั้น ซึ่งจะต้องร่วมมือกันในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์
๒. การค้า
๓. เงินตรา
๔. นโยบายเกี่ยวกับอุตสาหกรรม
๕. อาหารและการเกษตร
๖. การประมง
๗. การขนส่ง
๘. การโทรคมนาคม
๙. การประกันภัย

๑๐. วิสาหกิจของรัฐ
๑๑. การสาธารณสุข
๑๒. ความร่วมมือทางวิชาการและการบริการให้คำปรึกษา
๑๓. การพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ
๑๔. การมีงานทำและการพัฒนามนุษย์
๑๕. บทบาทของสตรีในการพัฒนา
๑๖. การจัดให้มีระบบการคนควาและชาวสาร
๑๗. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
๑๘. บรรทัดฐานนาชาติ
๑๙. การลงทุนโดยเอกชนในต่างประเทศ
๒๐. พลังงานนิวเคลียร์
๒๑. การกีฬา

ข. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ค. การประสานงานเกี่ยวกับโครงการในการดำเนินงาน โดยมอบหมายให้ประเทศที่ไม่ได้ฝักใฝ่ฝ่ายใดที่มีความสนใจในเรื่องใด ก็รับภาระหน้าที่ในการประสานงานในเรื่องนั้นกับประเทศอื่น ๆ

นอกจากนี้ ที่ประชุมยังได้มีมติในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

๑. มติเกี่ยวกับปัญหานามิเบีย ที่ประชุมได้ประณามอัฟริกาใต้ที่ยึดครองนามิเบียโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และใช้ดินแดนของนามิเบียในการรุกรานเพื่อนบ้านอัฟริกาอื่น ๆ เช่น แซมเบีย และแองโกลา

๒. มติว่าด้วยการจัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนในการปลดปล่อยอัฟริกาใต้ ซึ่งได้เริ่มขึ้นเมื่อครั้งการประชุมสุดยอดครั้งที่ ๔ ที่กรุงอัลเจียร์แล้ว แต่ยังไม่ได้ผล จึงได้มีการเรียกร้องให้รับดำเนินการในเรื่องนี้โดยเร็ว โดยให้ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใดทั้งหลายช่วยกันออกเงินสมทบทุนเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ถูกกดขี่ในอัฟริกาใต้ เช่นนามิเบีย ซิมบับเว เป็นต้น

๓. มติว่าด้วยการลดอาวุธ ได้เรียกร้องให้มีการห้ามใช้ ผลิตหรือสะสม อาวุธนิวเคลียร์และในระหว่างที่ยังไม่มีการตกลงกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็ให้ขอรองให้ ประเทศมหาอำนาจนิวเคลียร์ปฏิบัติดังนี้

- ก. ไม่คุกคามต่อประเทศที่ไม่มีอาวุธนิวเคลียร์
- ข. ยุติการทดลองอาวุธนิวเคลียร์ทุกชนิด
- ค. ดำเนินมาตรการเพื่อให้มีการถอนอาวุธนิวเคลียร์ออกจากดินแดนที่ไม่มีอาวุธนิวเคลียร์
- ง. ให้การสนับสนุนในการจัดตั้งเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์และเขตสันติภาพ โดยความร่วมมือของประเศมหาอำนาจในการเคารพต่อเขตดังกล่าวด้วย

๔. มติเกี่ยวกับอัฟริกาใต้ ได้ประณามระบอบการแบ่งแยกเชื้อชาติในอัฟริกาใต้ในการรุกรานแองโกลาและแซมเบีย รวมทั้งการกดขี่ประชาชน และการยึดครองโดยมีขอบข่ายกฎหมายในดินแดนนามิเบีย และการให้ความสนับสนุนการปกครองโดยชนส่วนน้อยที่มีขอบข่ายกฎหมาย ตลอดจนการแบ่งแยกเชื้อชาติในโรดีเซียใต้

๕. มติเกี่ยวกับสหประชาชาติได้ยืนยันในวัตถุประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ โดยพยายามที่จะทำให้บทบาทของสหประชาชาติเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพและเป็นสากล ซึ่งที่ประชุมได้สนับสนุนให้รับแองโกลาและเวียตนามเข้าเป็นสมาชิกในองค์การสหประชาชาติโดยเร็ว

๖. มติระลึกถึงชัยชนะในการต่อสู้เพื่ออิสรภาพและได้มีการปรองดองแอฟริกาใต้ในการกระทำกรรมากรรมทางการเมืองต่อพลเมืองในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๗๖ และได้เรียกร้องให้สมาชิกสหประชาชาติศึกษาความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศแอฟริกาใต้

๗. มติเกี่ยวกับเกาะโคโมเรียนแห่งมายอตต์ในสาธารณรัฐโคโมโรส ซึ่งได้รับเอกราชโดยการออกเสียงประชามติเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๗๔ และได้เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๗๕ และได้เข้าร่วมประชุมในครั้งนี้นับ และการออกเสียงประชามติอีกครั้งหนึ่งของชาวพื้นเมืองของเกาะโคโมเรียนแห่งมายอตต์โดยลำพังเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ และ ๑๑ เมษายน ค.ศ. ๑๙๗๖ นั้น ถือว่าเป็นโมฆะและเป็นการรุกรานต่อประชาชนโคโมเรียนด้วย

นอกจากนี้ การที่ฝรั่งเศสและมหาอำนาจจักรวรรดินิยมอื่น ๆ จัดตั้งฐานทัพทางทหารขึ้นในมหาสมุทรอินเดีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบนเกาะโคโมเรียนแห่งมายอตต์นั้น ถือว่าเป็นการรุกรานต่อรัฐเอกราชของแอฟริกาและเอเชียอย่างชัดแจ้ง

๘. มติเกี่ยวกับปัญหาปาเลสไตน์ ซึ่งเป็นท่านองเดียวกันกับการประชุมสุดยอดครั้งก่อน ๆ ที่ได้ประณามอิสราเอลและสนับสนุนอาหรับและในการประชุมครั้งนี้ ได้ตำหนิประเทศที่ไม่ปฏิบัติตามมติของการประชุมสุดยอดครั้งที่ ๔ ที่กรุงอัลเจียร์ ซึ่งได้เรียกร้องให้ประเทศสมาชิกที่ยังมีความสัมพันธ์กับอิสราเอลให้ตัดความสัมพันธ์เสีย ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ทางการทูต เศรษฐกิจ การท้าวฒนธรรมและการคมนาคมทางทะเลและอากาศตามบทบัญญัติที่ ๗ แห่งกฎบัตรสหประชาชาติ

๙. มติว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์กลางสำนักงานข่าวหนังสือพิมพ์ ซึ่งได้เริ่มตั้งแต่การประชุมสุดยอดครั้งที่ ๔ เพื่อร่วมมือในด้านการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศไม้ฝักใฝ่ฝ่ายใด และในการประชุมครั้งนี้ ก็ได้พิจารณาอนุมติกรรมและแผนในการดำเนินงานในความร่วมมือของศูนย์ดังกล่าวนี้

๑๐. มติว่าด้วยการกำหนดให้มหาสมุทรอินเดียเป็นเขตสันติภาพ ซึ่งได้พิจารณาตั้งแต่การประชุมสุดยอดครั้งที่ ๓ และ ๔ มาแล้ว และสมาชิกสหประชาชาติได้มีมติเกี่ยวกับเรื่องนี้หลายฉบับ แต่ปรากฏว่ามหาอำนาจบางประเทศไม่ได้ให้ความร่วมมือในการทำให้มหาสมุทรอินเดียเป็นเขตสันติภาพแต่อย่างใด จึงยังไม่ได้ผล

ในการประชุมครั้งนี้ได้มีการประณามการสร้างฐานทัพของต่างชาติที่เกาะคีเอโก การ์เซีย และได้เรียกร้องให้มีการถอนฐานทัพดังกล่าวเสีย

๑๑. มติเกี่ยวกับการใช้สิทธิยับยั้งในองค์การสหประชาชาติ ซึ่งสมาชิกประจำในคณะมนตรีความมั่นคงได้ใช้สิทธิยับยั้งในการสมัครเข้าเป็นสมาชิกในองค์การสหประชาชาติ ซึ่งทำให้ประเทศที่สมัครไม่สามารถเข้าเป็นสมาชิกได้ ที่ประชุมจึงได้เรียกร้องให้ประเทศสมาชิกสหประชาชาติช่วยกันพิจารณากฎบัตรสหประชาชาติ และแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับการใช้สิทธิยับยั้งด้วย

๑๒. มติเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ และการแบ่งผิวในทวีปแอฟริกา

๑๓. มติเกี่ยวกับการสมัครเข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติของแองโกลา ซึ่งที่ประชุมได้เรียกร้องให้มีการสนับสนุนการเข้าเป็นสมาชิกของแองโกลาคด้วย

๑๔. มติว่าด้วยการห้ามรับรองบันฑูสถานในแอฟริกาใต้

๑๕. มติเกี่ยวกับการแบ่งแยกผิวในการศึกษา ซึ่งที่ประชุมได้เรียกร้องไม่ให้คัดค้านเรื่องการศึกษาของอัฟริกาใต้ เนื่องจากอัฟริกาใต้คัดเลือกนักศึกษาโดยการแบ่งผิว

๑๖. มติเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ประธานในที่ประชุมคือนางสิริมาไว บันศาราไนโยเก นายกรัฐมนตรีศรีลังกา เป็นผู้นำผลการประชุมครั้งนี้เสนอต่อสหประชาชาติ สมัยที่ ๓๑ ต่อไป

๑๗. มติเกี่ยวกับปัญหาเกาหลี

๑๘. มติเกี่ยวกับการจัดตั้งธนาคารของประเทศกำลังพัฒนา

๑๙. มติเกี่ยวกับการจัดระเบียบเงินตราระหว่างประเทศขึ้นใหม่

๒๐. มติเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางค้าเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่กำลังพัฒนาและประเทศที่พัฒนาแล้ว

๒๑. มติเกี่ยวกับการส่งคืนสิบลำดับแก่ประเทศเจ้าของเดิม

๒๒. มติเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศกำลังพัฒนาในเรื่องการผลิต การจัดซื้อและการจำหน่ายเภสัชภัณฑ์

๒๓. มติเกี่ยวกับอาหารและผลิตภัณฑ์ทางเกษตร

๒๔. มติเกี่ยวกับโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ

๒๕. มติเกี่ยวกับคณะกรรมการเศรษฐกิจ

๒๖. มติเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยเหนือทรัพยากรในดินแดนอาหรับที่ถูกละเมิด

๒๗. มติเกี่ยวกับการช่วยเหลือในกรณีที่เกิดภัยธรรมชาติ ฯลฯ

๒๘. มติเกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือประเทศที่ไร้ฝั่งทะเล

๒๙. มติเกี่ยวกับการชดเชยค่าเสียหายเนื่องจากผลของสงคราม

ภาคผนวก ช.

การออกเสียงในสมัชชาสหประชาชาติ

กรณีการเพิ่มจำนวนสมาชิกไม่ประจำในคณะมนตรีความมั่นคงและคณะมนตรีเศรษฐกิจ
และสังคมในปี ค.ศ. ๑๙๖๓

มติที่ ๑๙๕๑ A (XVIII) ให้เพิ่มจำนวนสมาชิกไม่ประจำในคณะมนตรีความมั่นคง เป็น ๑๐ ประเทศ และให้ถือเป็นเกณฑ์ว่าจะต้องมีสมาชิกดังกล่าวมาจากประเทศในเอเชีย และแอฟริกา ๕ ประเทศ ใ้รับคะแนนเสียง ๙ : ๑๑ และงออกเสียง ๔ ครั้ง

ประเทศที่สนับสนุน ๙๗ ประเทศ

อัฟกานิสถาน* อัลบาเนีย* อัลจีเรีย อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย ออสเตรเลีย
เบลเยียม โบลิเวีย บราซิล ฌมา* บรูไน กัมพูชา* คาเมรูน แคนาดา
สาธารณรัฐอัฟริกากลาง ลังกา* แซก ซิลี จีน โคลัมเบีย คองโก* (บราซซาวิล)
คองโก* (ลีโอโปลด์วิลล์) คอสตาริกา ไชปรัส* คาโฮเม เคนมาร์ค สาธารณรัฐ
โคโมโรส อิเควดอร์ เอลซาลวาดอร์ เอธิโอเปีย* ฟินแลนด์ กาบอง กานา*
กรีซ กัวเตมาลา กินี* ฮอนดูรัส ไชล์แลนด์ อินเดี* อินโดนีเซีย* อิหร่าน
อิรัก* ไอร์แลนด์ อิสราเอล อิตาลี ไออวรีโคสต์ จาไมกา ญี่ปุ่น จอร์แดน
เคนยา คุเวต ลาว เลบานอน* ไลบีเรีย ลิเบีย ดุกแอมเบอร์ก มาดากาสการ์
มาเลเซีย มาลี* มอริตาเนีย เม็กซิโก มอรอคโค* เนปาล* เนเธอร์แลนด์
นิวกินี* นิการากัว ไนเจอร์ ไนจีเรีย นอร์เว ปากีสถาน ปานามา
ปารากวัย เปรู ฟิลิปปินส์ รวันดา ซาอุดีอาระเบีย* เซเนกัล เซียร์ราเลโอน
โชมานี* สเปน ซูดาน* สวีเดน ซีเรีย ตามกานีการ์ ไทย โตโก
ตรินิแดดและโตบาโก ตูนิเซีย* ตุรกี อุกันดา สหสาธารณรัฐอาหรับ* อัปเปอร์วอลตา
จูกัวยี เวเนซุเอลา เยเมน* ยูโกสลาเวีย* (รวมประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ๒๔
ประเทศจากจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๒๕ ประเทศในขณะนั้น)

* หมายถึงประเทศที่ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด

ประเทศที่คัดค้าน ๑๑ ประเทศ

มุลกาเรีย ไบโรรัสเซียน กิวมา* เซคโกสโลวาเกีย ฝรั่งเศส อังกฤษ
มองโกเลีย โปแลนด์ โรมานีเย ยูเครเนี่ยน สหภาพโซเวียตรัสเซีย

ประเทศที่ง้อออกเสียง ๔ ประเทศ

ปอร์ตุเกส อัฟริกาใต้ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา

ส่วนมติที่ ๑๕๕๑ B ให้เพิ่มจำนวนสมาชิกในคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคม
จากเดิม ๑๘ ประเทศเป็น ๒๗ ประเทศ โดยเพิ่มอีก ๔ ประเทศ ส่วน ๔ ประเทศ
ที่เพิ่มให้มาจากเอเชียและอัฟริกา ๗ ประเทศ ลาตินอเมริกา ๑ ประเทศ และยุโรป
ตะวันตกและประเทศอื่น ๆ ๑ ประเทศ โดยได้รับคะแนนเสียง ๕๖ : ๑๑ และงด
ออกเสียง ๕ ครั้ง

ประเทศที่สนับสนุน ๕๖ ประเทศ

อัฟกานิสถาน* อัลบาเนีย อัลจีเรีย* อาร์เจนตินา ออสเตรเลีย
ออสเตรีย เบลเยียม โบลีเวีย บราซิล ภูมา* บุรุนดี กัมพูชา* คาเมรูน
แคนาดา สาธารณรัฐอัฟริกากลาง ลังกา แชค ซิลี โคลัมเบีย คองโก* (บราช-
ซาวิลล์) คองโก* (ลีโอโปลวิลล์) คอสตาริกา ไชปรัส* ตาโฮเม เคนมารค
สาธารณรัฐโดมินิกัน อิเควดอร์ เอลซาลวาดอร์ เอธิโอเปีย* ฟินแลนด์ กาบอง
กานา* กรีซ กัวเตมาลา กินี* ฮอนดูรัส ไอซ์แลนด์ อินเดี* อินโดนีเซีย*
อิหร่าน อิรัค* ไอร์แลนด์ อิสราเอล อิตาลี ไวออร์โอส จาไมกา ญี่ปุ่น
จอร์แดน เกนยา คุเวต ลาว เลบานอน* ไลบีเรีย ลิเบีย ลูเซมเบิร์ก
มาลากาสการ์ มาเลเชีย มาลี* มอริตานิเย เม็กซิโก มอรอคโค* เนปาล*
เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นิการากัว ไนเจอร์ ไนจีเรีย นอร์เว ปากีสถาน
ปานามา ปารากวัย เปรู ฟิลิปปินส์ รัวันดา ซาอุดีอาระเบีย* เซเนกัล
เซียร์ราเลโอน โชมาเลีย* สเปน ซูแกน* สวีเดน ซีเรีย ตามกานีการ์ ไทย
โตโก ทรินิแดดและโตบาโก ตูนิเซีย* ตุรกี อุกันดา สาธารณรัฐอาหรับ*

อัปเปอร์วอลตา อูรุกวัย เวเนซุเอลา เยเมน* ยูโกสลาเวีย* (รวมประเทศไม่ฝักใฝ่
ฝ่ายใด ๒๔ ประเทศ จากจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๒๕ ประเทศในขณะนั้น)

ประเทศที่คัดค้าน ๑๑ ประเทศ

มุกดาเวีย ไบโรร์สเซียน คิวบา* เชคโกสโลวาเกีย ฝรั่งเศส ฮังการี
มองโกเลีย โปแลนด์ โรมานีเย ยูเครเนียน สหภาพโซเวียตรัสเซีย

ประเทศที่งกออกเสียง ๕ ประเทศ

จีน ปอร์ตุเกส อัฟริกาใต้ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา

กรณีผู้แทนจีนในองค์การสหประชาชาติ

มติที่ ๒๗๕๘ (XXVI) ให้สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นผู้แทนจีนที่ถูกคอง
ตามกฎหมาย และเป็นสมาชิกประจำในคณะมนตรีความมั่นคง รวมทั้งขับไล่อสาธารณรัฐจีน
ออกจากองค์การสหประชาชาติเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๑๙๗๑ ด้วยคะแนนเสียง
สนับสนุน ๗๖ : ๓๕ และงกออกเสียง ๑๗

ประเทศที่สนับสนุน ๗๖ ประเทศ

ลังกา* ซิลี* คิวบา* เชคโกสโลวาเกีย เคนมาร์ค อีแควดอร์ อียิปต์
อีแควดอร์เรียลกินี* เอธิโอเปีย* ฟินแลนด์ ฝรั่งเศส กานา* กินี* ไทโยานา* ฮังการี
ไอซ์แลนด์ อินเดีย* อิหร่าน อิรัก* ไอร์แลนด์ อิสราเอล อิตาลี* เคนยา*
คูเวต* ลาว* สาธารณรัฐอาหรับแห่งอียิปต์* มาเลเซีย* มาลี* มอริตาเนีย*
เม็กซิโก มองโกเลีย มออคโค* เนปาล* เนเธอร์แลนด์ ไนจีเรีย* นอร์เว
ปากีสถาน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเยเมน* สาธารณรัฐประชาชนคองโก*
เปรู โปแลนด์ ปอร์ตุเกส โรมานีเย รวันดา* เซเนกัล* เซียร์ราเลโอน* สิงคโปร์*
โซมาเลีย* ซูดาน* สวีเดน สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย* โตโก* ทูนิเซียและโตบาโก*
ตูนิเซีย* ตุรกี* อุกันดา* ยูเครเนียน สหภาพโซเวียตรัสเซีย สหราชอาณาจักรและ
ไอร์แลนด์เหนือ สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย* เยเมน* ยูโกสลาเวีย* แคมเบีย*
อัฟกานิสถาน* อัลบาเนีย* อัลจีเรีย* ออสเตรเลีย* เบลเยียม ภูฏาน บอตสวานา*

มุลกาเรีย พม่า * บุรุนดี * ไบโรร์สเซียน คาเมรูน * แคนาดา (รวมประเทศไม่ฝักใฝ่
ฝ่ายใด ๔๒ ประเทศ จากจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๕๕ ประเทศในขณะนั้น)

ประเทศที่คัดค้าน ๓๕ ประเทศ

สาธารณรัฐอัฟริกากลาง * แซด * คองโก * (สาธารณรัฐประชาธิปไตย)
คอซตาริกา คาโฮเม * สาธารณรัฐโคมินกัน เอลซาลวาดอร์ กาบอง * แกมเบีย
กัวเตมาลา ไฮติ ฮอนดูรัส ไอเวอรีโคสต์ ญีปุ่น สาธารณรัฐเขมร เลโซโท *
ไลบีเรีย * มาดากาสการ์ มาลาวี * มอลตา * นิวซีแลนด์ นิการากัว ไนเจอร์
ปารากวัย ฟิลิปปินส์ ซาอุดีอาระเบีย * อัฟริกาใต้ สวาซิแลนด์ * สหรัฐอเมริกา
อัปเปอร์วอลตา บูร์กินา เวเนซุเอลา ออสเตรเลีย โบลิเวีย บราซิล (รวม
ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ๑๑ ประเทศ)

ประเทศที่งดออกเสียง ๑๗ ประเทศ

โคลัมเบีย ไชปรัส * ฟิจิ กรีซ อินโดนีเซีย * จาไมกา * จอร์แดน *
เลบานอน * ลูกเซมเบิร์ก มอริเชียส ปานามา กатар สเปน ไทย อาร์เจนตินา
บาห์เรน บารบาโดส (รวมประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ๕ ประเทศ)

กรณีการสนับสนุน "ปฏิญญาว่าด้วยการให้มหาสมุทรอินเดียเป็นเขตสันติภาพ"

มติที่ ๒๕๓๒ (XXVI) ประกาศ "ปฏิญญาว่าด้วยมหาสมุทรอินเดียเป็นเขต
สันติภาพ" โดยได้รับคะแนนเสียงสนับสนุน ๒๒ ไม่มีเสียงคัดค้านและงดออกเสียง ๕๕

ประเทศที่สนับสนุน ๒๒ ประเทศ

อัฟกานิสถาน * อัลจีเรีย * ภูฏาน พม่า * บุรุนดี * คาเมรูน * ลังกา * แซด *
จีน โคลัมเบีย คองโก * คอสตาริกา ไชปรัส * อียิปต์ เอลซาลวาดอร์
อิเควทอเรียลกินี * เอธิโอเปีย * กานา * กินี * ไกยานา * ไอร์แลนด์ อินเดีย *
อินโดนีเซีย * อิหร่าน ญีปุ่น จอร์แดน * เคนยา * สาธารณรัฐเขมร ญูเวท * ลาว *
เลบานอน * ไลบีเรีย * สาธารณรัฐอาหรับลีเบีย * มาเลเซีย * มาลี * มอลตา

มอริทาเนีย* เม็กซิโก มอรอคโค* เนปาล* นิคารากัว ไนจีเรีย* ปากีสถาน
 ปานามา กาตาร์ โรมานีเย ซาอุดีอาระเบีย* โชมานีเย* ซูดาน* สวาซิแลนด์*
 สวีเดน สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย* โตโก* ทรีนิแดดและโตบาโก* ตูนิเซีย* อุกันดา*
 สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย อุรุกวัย เยเมน* ยูโกสลาเวีย* แชนเบียม* (รวม
 ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ๘๒ ประเทศจากจำนวนสมาชิกทั้งหมด ๕๓ ประเทศใน
 ขณะนั้น)

ประเทศที่งอกออกเสียง ๕๕ ประเทศ

อาร์เจนตินา* ออสเตรเลียน ออสเตรีย เบลเยียม โบลิเวีย บราซิล
 บุรุนดี ไบโรรัสเซียน แคนาดา สาธารณรัฐอัฟริกากลาง* ชิลี คิวบา*
 เซกโกสโลวาเกีย คาโฮเม* เคนมาร์ค สาธารณรัฐโคโมโรส* ฟิจิ ฟินแลนด์
 ฝรั่งเศส กรีซ กัวเตมาลา ฮังการี ฮอนดูรัส อินเดีย* ไอร์แลนด์* อิสราเอล
 อิตาลี ไอวอรีโคสต์* จาไมกา* เลโซโท* ลูเซมเบิร์ก มาดากาสการ์ มองโกเลีย
 เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ นอร์เวย์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเยเมน*
 เปรู ฟิลิปปินส์ โปแลนด์ ปอร์ตุเกส รวันดา* เซเนกัล สิงคโปร์* อัฟริกาใต้
 สเปน ไทย ตุรกี ยูเครนเนียน สหภาพโซเวียต* สหราชอาณาจักรและ
 ไอร์แลนด์เหนือ สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เวเนซุเอลา แซร์ (รวม
 ประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ๑๑ ประเทศ)

ในการประชุมสหประชาชาติ สมัยสามัญครั้งที่ ๓๓ ในปี ค.ศ. ๑๙๗๘

มีมติที่ ๓๓/๒๘ ว่าด้วยเรื่องการสนับสนุนปฏิญญาว่าด้วยการให้มหาสมุทร
 อินเดียนเป็นเขตสันติภาพ ได้รับคะแนนเสียงสนับสนุน ๑๒๕ ประเทศ ไม่มีการคัดค้าน
 และงอกออกเสียง ๑๔ ประเทศ

ประเทศที่สนับสนุน ๑๒๕ ประเทศ

อัฟกานิสถาน * อัลจีเรีย * แองโกลา * อาร์เจนตินา * ออสเตรเลีย
 ออสเตรเลีย บาฮามาส บาห์เรน * บังกลาเทศ * บาร์บาโดส เบนิน * ภูฏาน *
 โบลิเวีย บอตสวานา * บราซิล บุลกาเรีย * พม่า * มรูร็อก * ไบโรรด์เซียน
 เคปเวอร์ค * จักรวรรดิอัฟริกากลาง * แซค * ซิลี * จีน * โคลัมเบีย * โคลโมรอส *
 คองโก * คอสตาริกา * คิวบา * ไชปรัส * เซกโกสโลวาเกีย ประชาธิปไตยเยเมน *
 จิบูตี สาธารณรัฐคิมินีกัน อีเควทอร์ * อียิปต์ * เอลซาลวาฮอร์ อีเควทอเรียล
 กินี * เอธิโอเปีย * ฟิจิ ฟินแลนด์ กาบอง * แกมเบีย * สาธารณรัฐประชาธิปไตย
 เยอรมัน กานา * กรีซ * กินี * กินี-บิสเซา * ไทวานา * ไซปรัส ฮอนดูรัส ฮังการี
 ไอซ์แลนด์ อินเดียน * อินโดนีเซีย * อิหร่าน อิรัก * ไอวอรีโคสต์ * จาไมกา * ญี่ปุ่น
 จอร์แดน * เคนยา * คุเวต * สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว * เลบานอน *
 เลโซโท * ไลบีเรีย * Libyan Arab Jamahiriya มาดากาสการ์ *
 มาลาวี * มาเลเซีย * มัลดีฟ * มาลี * มอลตา * มอริตานิ * มอริเชียส * เม็กซิโก
 มองโกเลีย * มอริออคโค * โมซัมบิก * เนปาล * นิวซีแลนด์ * นิการากัว * ไนเจอร์ *
 ไนจีเรีย * โอมาน * ปากีสถาน * ปานามา * ปาปัวนิวกินี * ปารากวัย * เปรู *
 ฟิลิปปินส์ * โปแลนด์ * ปอร์ตุเกส * กатар * โรมานี * รัสเซีย * ซามัว * เซาโตเมและ
 ปรินซิเป * ซาอุดีอาระเบีย * เซเนกัล * เซียร์ราเลโอน * สิงคโปร์ * โทมัสลีย์ * สเปน
 ศรีลังกา * ซูดาน * ซูรินาม * สวาซิแลนด์ * สวีเดน * สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย * ไทย
 ไทโก * ทรินิแดดและโตบาโก * ตูนิเซีย * ตุรกี * อุกันดา * ยูเครน * ยูเอเอ * สหภาพ
 โซเวียตเซีย * สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ * สหสาธารณรัฐคาเมรูน * สหสาธารณรัฐ
 แทนซาเนีย * อัปเปอร์วอลตา * อุรุกวัย * เวเนซุเอลา * เวียดนาม * เยเมน *
 ยูโกสลาเวีย * แซมเบีย * แซมเบีย * (รวมประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ๘๒ ประเทศ จำนวน
 สมาชิก ๘๗ ประเทศในขณะนั้น)

ประเทศทั้ง ออกเสียง ๑๔ ประเทศ

เบลเยียม แคนาดา เคนมารัก ฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
กัวเตมาลา ไอร์แลนด์ อิสราเอล อิตาลี จุกเซมเบอร์ก เนเธอร์แลนด์
นอร์เวย์ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา

กรณีความเป็นเอกราชของนามิเบีย

มติที่ ๓๓/๑๘๒ A ว่าด้วยเรื่องสถานการณ์ในนามิเบีย ได้รับคะแนนเสียง
สนับสนุน ๑๒๐ ประเทศ ไม่มีการคัดค้าน และงออกเสียง ๑๕ ประเทศ

ประเทศที่สนับสนุน ๑๒๐ ประเทศ

อัฟกานิสถาน* อัลบาเนีย* อัลจีเรีย* แองโกลา* อาร์เจนตินา* บาฮามาส
บาห์เรน* บังกลาเทศ* บาร์บาโดส* เบนิน* บรูไน* โบลิเวีย* บอตสวานา* บราซิล
บุรุนดี* บังกลาเทศ* ไบโรร์สเซียน* เคปเวิร์ค* จักรวรรดิอัฟริกากลาง*
แชด* ซิลี* จีน* โคลัมเบีย* คองโก* คอสตาริกา* คิวบา* ไซปรัส* เซกโกสโลวาเกีย
ประชาธิปไตยเยเมน* จิบูตี* สาธารณรัฐโคมินิกส์* อิเควดอร์* อียิปต์* อิเควทอเรียล-
กินี* เอธิโอเปีย* ฟิจิ* ฟินแลนด์* กาบอง* แกมเบีย* สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน
กานา* กรีซ* กินี* กินี-บิสเซา* ไกยานา* ไฮติ* ฮอนดูรัส* ฮังการี* ไอซ์แลนด์
อินเดียน* อินโดนีเซีย* อิหร่าน* อิรัก* ไอวอรีโคสต์* จาไมกา* จอร์แดน* เคนยา*
คูเวต* สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว* เลบานอน* เลโซโท* ไลบีเรีย*
Libyan Arab Jamahiriya* มาดากัสการ์* มาเลเซีย* มัลดีฟ* มาลี*
มอลตา* มอริตانيا* เม็กซิโก* มองโกเลีย* มอริออคโค* โมซัมบิก* เนปาล
นิการากัว* ไนเจอร์* ไนจีเรีย* นอร์เวย์* โอมาน* ปากีสถาน* ปานามา* ปาปัวนิวกินี
เปรู* ฟิลิปปินส์* โปแลนด์* กาตาร์* โรมานี* รัวันดา* ซามัว* เซาโธแอมและ
ปรินซิเป* ซาอุดีอาระเบีย* เซเนกัล* เซียฮาลโอน* สิงคโปร์* ซิมบับเว* ศรีลังกา*
ซูดาน* ซูรินาม* สวีเดน* สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย* ไทย* โตโก* ทรินิแดดและ
โตบาโก* ตูนิเซีย* ตุรกี* อุกันดา* ยูเครน* สหภาพโซเวียต* สหราชอาณาจักร
อเมริกา* สหสาธารณรัฐคาเมรูน* สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย* ออสเตรเลีย*

อูรุกวัย เวเนซุเอลา เวียดนาม* เยเมน* ยูโกสลาเวีย* แครี* แชนเปย์*
 (รวมประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ๙ ประเทศ จากจำนวนสมาชิก ๘๗ ประเทศ
 ในขณะนั้น)

ประเทศที่งดออกเสียง ๑๕ ประเทศ

ออสเตรเลีย ออสเตรีย เบลเยียม แคนาดา เดนมาร์ก เอลซาดวาคอร์
 ฝรั่งเศส สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน กัวเตมาลา ไอร์แลนด์ อิตาลี ญี่ปุ่น
 ลักเซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ นิวซีแลนด์ ปอร์ตุเกส สเปน สหราชอาณาจักร
 สหรัฐอเมริกา

กรณีนโยบายแบ่งผิวของอัฟริกาใต้

ในการประชุมสมัชชาฯ สมัยสามัญครั้งที่ ๓๓ มีมติที่ ๓๓/๑๔๓ L ว่าด้วย
เรื่องสถานการณ์ในอัฟริกาใต้ ได้รับคะแนนเสียงสนับสนุน ๑๐๓ : ๘ และงดออกเสียง

๑๗

ประเทศที่สนับสนุน ๑๐๓ ประเทศ

อัฟกานิสถาน* อัลบาเนีย* อัลจีเรีย* แองโกลา* อาร์เจนตินา* บาฮามาส
บาห์เรน* บังกลาเทศ* บาร์บาโดส* เบนิน* ภูฏาน* โบลิเวีย* บอตสวานา*
บราซิล* บุรุนดี* คาเมรูน* ไบโรตเซียม* ซีลี* จีน* โคลัมเบีย* คอสตาริกา
คิวบา* ไชปรัส* เซเชลล์* โดมินิคา* สาธารณรัฐประชาธิปไตยกัมพูชา* สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยเมน*
จัมเบีย* อิเควทอเรียลกินี* อิเควทอเรียลกินี* เอธิโอเปีย* ฟิจิ* กาบอง* สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน* กานา* กัวเตมาลา* กินี* กินี-บิสเซา* ไทวาน* ไซปรัส
ฮังการี* อินโดนีเซีย* อินโดนีเซีย* อิหร่าน* อิรัก* ไอวอรีโคสต์* จาไมกา* จอร์แดน*
เคนยา* คุเวต* สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว* เลโซโท* ไลบีเรีย*
Libyan Arab Jamahiriya* มาลากาสการ์* มาเลเซีย* มัลดีฟ* มาลี*
มอลตา* เม็กซิโก* มองโกเลีย* โมซัมบิก* เนปาล* ไนเจอร์* ไนจีเรีย* โอมาน*
ปานามา* ปาปัวนิวกินี* เปรู* ฟิลิปินส์* โปแลนด์* กาตาร์* โรมานี*
รวันดา* ซามัว* เซาท์แอฟริกาและบิซันตี* ซาอุดีอาระเบีย* เซเนกัล* เซียร์ราลีโอน*
สิงคโปร์* โซมาเลีย* ศรีลังกา* ซูรินาม* สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย* ไทย* โตโก*
ทรินิแดดและโตเบโก* ตูนิเซีย* ตุรกี* อุกันดา* ยูเครน* สหภาพโซเวียต* เซเชลล์
สหสาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์* สหสาธารณรัฐคาเมรูน* สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย*
เวเนซุเอลา* เวียดนาม* เยเมน* ยูโกสลาเวีย* แซมเบีย* แซมเบีย* (รวมประเทศ
ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ๖๘ ประเทศจากจำนวนสมาชิก ๘๗ ประเทศ)

ประเทศที่ค้ากัน ๕ ประเทศ

เบลเยียม แคนาดา ฝรั่งเศส สหพันธสาธารณรัฐเยอรมัน อิตาลี
 ดุกเซมเบอร์ก เนเธอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา

ประเทศที่งคออกเสียง ๑๗ ประเทศ

ออสเตรเลีย ออสเตรีย เดนมาร์ก เอสซาลาคอร์ ฟินแลนด์
 กรีซ ฮอนดูรัส ไชแลนด์ ไอร์แลนด์ ญี่ปุ่น นิวซีแลนด์ นิการากัว นอร์เวย์
 ปอร์ตุเกส สเปน สวาซิแลนด์* สวีเดน

ประวัติผู้เขียน

ร.ท.หญิง ศิริรัตน์ บุญรอด เกิดเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ.
๒๔๙๒ ณ กรุงเทพมหานคร ได้สำเร็จการศึกษารัฐศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมดี)
สาขาวิชาการระหว่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔
ปัจจุบันนี้รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ผู้ช่วยส่วนการศึกษา โรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า